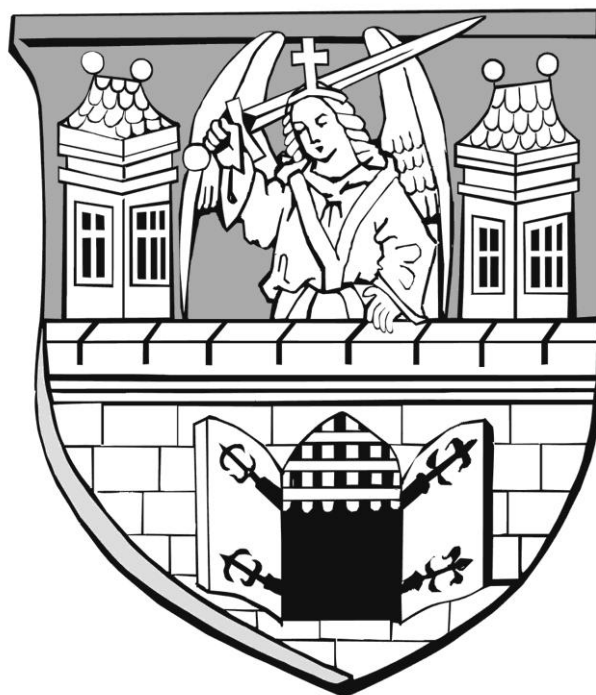
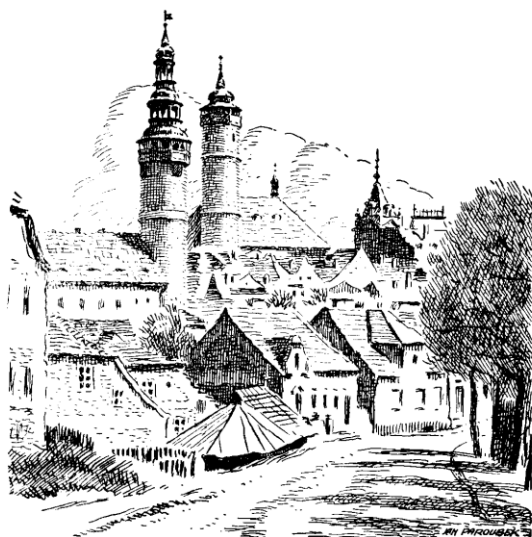

KRONIKA
MĚSTA DOMAŽLIC
1996

Místo úvodu

Čas, který jde a všechno boří,
tichý jak peří nočních sov,
má klíče k radosti i hoři,
k úsměvu dívek, k pláči vdov.

Ovoce dní je na ošatce
a zardívá se; chutná sladce
den nakrojený v orloji.

Čas klíč má k radosti i hoři
a otvírá nám obojí.

Jaroslav Seifert

OBYVATELSTVO

MATRIČNÍ ZPRÁVA

V roce 1996 se v Domažlicích narodilo 346 dětí, z toho 183 chlapců a 163 děvčat.

Domažlickým občankám se narodilo 86 dětí, z toho 42 chlapců a 44 děvčat.

Dvojčata se narodila dvakrát.

Snoubenecké páry uzavřely celkem 112 sňatků, 89 na úřadě a 23 církevních.

V Domažlicích zemřelo 328 osob – 171 mužů a 157 žen. Samotné město Domažlice se rozloučilo se 79 svými občany (40 mužů a 39 žen).

II. MĚSTSKÁ SPRÁVA

12. ZASEDÁNÍ MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

17. 1. od 16 hodin v zasedací síni městského úřadu

Program:

- 1) Volba pracovních orgánů jednání
- 2) Zpráva o průběhu likvidace s.p. Komunální služby Domažlice
- 3) Zřízení městské knihovny
- 4) Návrh kupní smlouvy – Lovecká chata Babylon
- 5) Různé
- 6) Usnesení, závěr

13. ZASEDÁNÍ MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

21. 2. od 16 hodin v zasedací síni městského úřadu

Program:

- 1) Volba pracovních orgánů jednání
- 2) Prodej, koupě pozemků – administrativní budova v ulici Msgre. Staška
- 3) Prodej části ppč.2453/3 v k. ú. Domažlice
- 4) Prominutí poplatků ze vstupného
- 5) Prominutí poplatku za vyhrazení trvalého parkovacího místa
- 6) Úprava majetkoprávních vztahů v areálu TS Domažlice
- 7) Prodej budovy čp. 476 ve Škroupově ul. v Domažlicích
- 8) Projednání majetkových práv k části parcel v areálu Sokoliště
- 9) Ztrátovost městské hromadné dopravy

10) Udělení čestného občanství města

11) Různé

12) Usnesení, závěr

14. ZASEDÁNÍ MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

27. 3. od 16. hodin v zasedací síni městského úřadu

Program:

- 1) Volba pracovních orgánů jednání
- 2) Prodej části ppč. 950 v k. ú. Domažlice
- 3) Projednání majetkových práv k části parcel v areálu Sokoliště
- 4) Prodej pozemku st. p. č. 2607 v k. ú. Domažlice
- 5) Zpráva o hospodaření města Domažlice za rok 1995
- 6) Změna rozpočtu na rok 1996
- 7) Příspěvky spolkům a organizacím z rozpočtu města
- 8) Prodej pozemku č. 1078/1 v k. ú. Domažlice
- 9) Převzetí bývalé silnice II. tř. č. 193
- 10) Různé
- 11) Usnesení

15. ZASEDÁNÍ MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

24. 4. od 16 hodin v zasedací síni městského úřadu

Program:

- 1) Volba pracovních orgánů jednání
- 2) Příspěvky z rozpočtu města organizacím a spolkům
- 3) Koupě nebo výměna pozemku ppč. 3679/4 v k. ú. Domažlice
- 4) Prominutí poplatku ze vstupného
- 5) Různé
- 6) Usnesení, závěr

16. ZASEDÁNÍ MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

22. 5. od 16 hodin v zasedací síni městského zastupitelstva

Program:

- 1) Volba pracovních orgánů jednání
- 2) Prodej ppč. 952/1, 952/11, 952/17 v k. ú. Domažlice
- 3) Umístění stolového zařízení v podloubí – Kostelní ulice
- 4) Příspěvky TJ Jiskra
- 5) Prominutí poplatku ze vstupného
- 6) Žádost o prodej části ppč. 41/6 v k. ú. Babylon
- 7) Zrušení usnesení MZ na koupi objektu Lovecká chata
- 8) Žádost o snížení poplatku za užívání veřejného prostranství
- 9) Informace o provozování městské autobusové dopravy 1996 – 1997
- 10) Různé
- 11) Usnesení, závěr

17. ZASEDÁNÍ MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

26. 6. od 16 hodin v zasedací síni městského úřadu

Program:

- 1) Volba pracovních orgánů
- 2) Prodej části parcely kat. č. 2548/6 v k. ú. Domažlice
- 3) Projednání majetkových práv k části parcel v areálu Sokoliště
- 4) Příspěvek TJ Sokol na krytí zvýšených provozních nákladů
- 5) Vykoupení pozemků v prostoru bývalého vojenského cvičiště
- 6) Poskytnutí příspěvku na projekt plynofikace dolní části Kostelní ulice
- 7) Poskytnutí příspěvku na ztrátovost veřejné autobusové dopravy v r. 1996 (mimo městské autobusové dopravy)
- 8) Změna rozpočtu – zapojení neúčelové dotace z rozhodnutí okresního shromáždění

9) Změna rozpočtu – oprava východního štítu radnice

10) Žádost o výměnu pozemků

11) Odkoupení části ppč. 515/6 v k. ú. Havlovice

12) Zřízení nového penzionu v Baldovské ulici

13) Prodej bytů

18. ZASEDÁNÍ MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

18. 9. od 16 hodin v zasedací síni městského úřadu

Program:

1) Volba pracovních orgánů

2) Prodej části st. p. č. 546 v Baldovské ulici v Domažlicích

3) Prodej pozemků pod obytnými domy Českým drahám

4) Prodej části ppč. 4784/2 v k. ú. Domažlice

5) Prodej části st. p. 401/1 v k. ú. Domažlice

6) Prodej pozemku pod garáží v Pelnářově ulici v k. ú. Domažlice

7) Prodej části ppč. 2660/8 – zahrada u V. MŠ

8) Vyhláška o podmínkách boje proti škodlivým hlodavcům

9) Prodej ppč. 2414 v k. ú. Domažlice

10) Doplnění zřizovací listiny Městské knihovny Boženy Němcové
v Domažlicích

11) Volba přísedících okresního soudu

12) Změna usnesení městského zastupitelstva č. 588/94

13) Ukončení likvidace podniku Komunálních služeb s.p. v likvidaci,
Domažlice

14) Úprava rozpočtu

15) Doplnění zřizovací listiny REHA – CENTRA v Domažlicích

16) Odkoupení pozemků od Kreditní banky

17) Zřizovací listina nového penzionu

- 18) Odkoupení spojovací komunikace mezi ulicemi Kozinova a 28. října
- 19) Různé
- 20) Usnesení, závěr

19. ZASEDÁNÍ MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

23. 10. od 16 hodin v zasedací síni městského úřadu

Program:

- 1) Volba pracovních orgánů
- 2) Směna části pozemkové parcely č. 4840
- 3) Žádost spolku Nový sbor Domažlice
- 4) Vyhláška o prodeji zboží na veřejném prostranství ve městě Domažlice
- 5) Vyhláška o místním poplatku za zvláštní užívání veřejného prostranství
- 6) Převod pozemků pod bytovkami SBD a Českých drah
- 7) Veřejné studny
- 8) Odkoupení stavební parcely pod prodejnou v Havlovicích
- 9) Vyhláška o prodeji bytů a nebytových prostor v majetku města Domažlice
- 10) Smlouva o převzetí dešťového kanalizačního řadu
- 11) Smlouva o součinnosti SOČ
- 12) Různé
- 13) Usnesení, závěr

20. ZASEDÁNÍ MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

20. 11. od 16 hodin v zasedací síni městského úřadu

Program:

- 1) Volba pracovních orgánů

- 2) Odprodej pozemků pod garážemi OkÚ
- 3) Stanovisko města Domažlice k aktualizaci privatizačního projektu Lékárenské služby Domažlice
- 4) Vyhláška o prodeji bytů a nebytových prostor v majetku města Domažlice
- 5) Změna vyhlášky o režimu MPR Domažlice
- 6) Vykoupení pozemků v prostoru bývalého vojenského cvičiště pod Vavřincem
- 7) Směna pozemku č. 1057/2 v k. ú. Domažlice
- 8) Změna usnesení k prodeji pozemků v lokalitě parkoviště firmě HAS-SO
- 9) Zprávy o činnosti komisí zřízených městskou radou
- 10) Poskytování informací o platech vedoucích zařízení a příspěvkových organizací, pracovníků MěÚ jmenovaných do funkcí
- 11) Různé
- 12) Usnesení, závěr

21. ZASEDÁNÍ MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

18.12. od 16 hodin v jídelně Gymnázia J. Š. Baara

Program:

- 1) Volba pracovních orgánů
- 2) Odprodej části ppč. 4459/2 v k. ú. Domažlice
- 3) Určení vlastnického práva k pivovaru Domažlice
- 4) Odprodej pozemku č. 987/12 k. ú. Domažlice od Stavebního podniku
- 5) Návrhy na přisedící okresního soudu
- 6) Odměny pro neuvolněné členy MZ, předsedy a členy komisí
- 7) Různé
- 8) Usnesení, závěr

MĚSTSKÁ ZAŘÍZENÍ

MĚSTO DOMAŽLICE – TECHNICKÉ SLUŽBY

Technické služby vykazovaly v roce 1996 :

příjmy ve výši 3.192.042 Kč (plánovanou výši tržeb splnily na 99%),

výdaje ve výši 17.410.084 Kč (100% plnění).

V tomto roce zaměstnávaly 51 lidí.

Pokud se oprav a údržby týká, zajistily letos rekonstrukci veřejného osvětlení v Havlíčkově ulici za 540.000 Kč a opravu chodníků a komunikace ve Školní a Spálené ulici, kde nevzhledný asfalt nahradilo předláždění, které více odpovídá charakteru této části historického jádra města. Na předláždění vynaložily technické služby téměř 3,6 milionu korun.

SPRÁVA NEMOVITOSTÍ MĚSTA DOMAŽLICE

Zajišťovala v tomto roce několik stavebních akcí:

- Přestavbu uhelné kotelny II. mateřské školy v Poděbradově ulici 84 na kotelnu plynovou
- Přestavbu uhelné kotelny na plynovou v areálu Správy nemovitostí Domažlice v Zahradní ulici č. 513
- Výstavbu plynové kotelny v Základní škole Msgre. Staška
- Opravu střechy a fasády přístavby Základní školy Komenského 17

V květnu skončila generální oprava domu ve Vojtěchově ulici 115, včetně půdní vestavby čtyř bytových jednotek. V prosinci začala stavba 24 bytů na sídlišti Kozinovo pole.

V průběhu roku nechala správa nemovitostí instalovat ve všech bytech s ústředním vytápěním v majetku města termostatické ventily a poměrová měření.

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO (MKS)

Od 1. května se změnil ředitel zařízení, na místo dosavadního ředitele pana Josefa Doubka, který v tomto roce odešel na odpočinek, nastoupil pan Zdeněk Peroutka. V MKS došlo i k některým dalším personálním změnám.

Jako každoročně připravilo městské kulturní středisko pro domácí veřejnost bohatou divadelní a koncertní sezónu, kurzy jazyků, společenské výchovy, kurz práce s počítačem a další akce.

V rámci předplatného se uskutečnilo 8 divadelních představení a 8 koncertů.

Roční předplatné pro divadla: 1. – 8. řada 320 Kč, 9.-16. řada 280 Kč, 17.-23. řada 240 Kč, balkón 320 Kč.

Roční předplatné pro koncerty: 1.-10. řada 240 Kč, 11.-23. řada 224 Kč, balkón 240 Kč.

INVESTIČNÍ AKCE MĚSTA v roce 1996

Název akce:	Náklady:
- rekonstrukce čističky odpadních vod v Domažlicích	2 280 tisíc
- plynofikace kotelny v mateřské škole II v Poděbradově ulici	550 tisíc
- rekonstrukce fasády a střechy Základní školy Komenského 17	600 tisíc
- plynofikace kotelny v Základní škole Msgre. Staška	2 500 tisíc
- výstavba penzionu v Baldovské ulici - dílčí náklady	18 055 tisíc
- výstavba 24 bytových jednotek Kozinovo pole - dílčí náklady	15 702 tisíc
- výstavba vodovodu na náměstí Míru – dílčí náklady	6 000 tisíc

Opravy nemovitostí v majetku města

- sanace pozemků v Panském dvoře po provozovně bývalého státního statku	1 200 tisíc
- oprava komunikace Spálená ulice	1 530 tisíc
Školní ulice	2 900 tisíc
Fügnerova ulice	880 tisíc
- oprava Chodského hradu po požáru – dílčí náklady	3 517 tisíc
	2 745 tisíc
	2 051 tisíc
- oprava měšťanských čp. 61 a 62 domů na náměstí	769 tisíc
	632 tisíc
- zabezpečení statiky střechy a oprava elektroinstalace v městském kulturním středisku	894 tisíc

Projektová dokumentace zpracovaná v roce 1996 pro město

- dopravní řešení centrální zóny města	764 tisíc
- parkoviště U Svatých	90 tisíc
- projektová dokumentace rekonstrukce Chodského hradu po požáru - dílčí náklady za rok 1996	100 tisíc 50 tisíc
- projektová dokumentace inženýrské sítě Kozinovo pole	200 tisíc
- projektová dokumentace vodovod a kanalizace v MPR	400 tisíc
- projektová dokumentace 77 bytových jednotek v bývalých „Nových kasárnách“	760 tisíc
- studie využití kasáren	100 tisíc

- zastavovací studie pozemku „Zahrada Kopeckých“	60 tisíc
- územní plán Havlovice – pokračování	98 tisíc
- zastavovací studie 24 bytových jednotek Kozinovo pole	100 tisíc
- zastavovací studie Nevolický vrch	85 tisíc

(Podle podkladů pí. Zdeňky Zíkové, odbor majetku a investic městského úřadu)

VEŘEJNÝ ŽIVOT

PARLAMENTNÍ VOLBY

VOLEBNÍ KAMPAŇ

Volební kampaň pro volby do parlamentu začala v Domažlicích už v březnu. V jejím rámci přijel v pondělí 18. března do města autobus Zemák s předsedou České strany sociálně demokratické Milošem Zemanem. Domažlický okres byl šestou zastávkou Zemáku v západních Čechách. Dotazy občanů, přítomných na setkání s Milošem Zemanem, se týkaly bytové politiky, zdravotnictví, kriminality, sociální politiky státu, školství, daňových úniků, dopravní obslužnosti a dalších problémů, které veřejnost zajímají a trápí.

V pátek 27. dubna se v salónku Družby konala předvolební beseda SD-LSNS (Svobodní demokraté – Liberální strana národně sociální) za účasti místopředsedů strany JUDr. Tomáše Sokola a ing. Václava Žáka. S nimi přijel předseda Lékařského odborového klubu MUDr. Milan Koubek. Původně ohlášený předseda strany Jiří Dientsbier se omluvil. Besedu navštívilo 31 lidí.

Mítink Občanské demokratické aliance (ODA) se měl konat v pátek 27. dubna v městském kulturním středisku. Jako zástupci aliance přijeli do Domažlic volební lídr strany Pavel Bratinka, náměstek ministra zahraničních

věcí a ministr průmyslu a obchodu Vladimír Dlouhý. Občany však hvězdné obsazení příliš nezaujalo, přišlo jich jen 13, a tak se nakonec mítink změnil na krátkou neformální besedu v předsálí kulturního střediska, po které se oba návštěvníci alespoň prošli po městské památkové rezervaci.

Ve čtvrtek 9. května se v Domažlicích konaly hned čtyři mítinky politických stran.

Za nevlídného počasí v podvečer měl na náměstí mítink předseda SPR-RSČ (Sdružení pro republiku – Republikánská strana Československa) dr. Miroslav Sládek. Přítomno 360 občanů.

Před devatenáctou hodinou se v zasedačce zahrádkářů sešel se svými příznivci západočeský lídr Strany demokratické levice Josef Huspeka. Přítomno 9 občanů.

V sále městského kulturního střediska diskutoval s 64 přítomnými ministr zdravotnictví Jan Stráský. Velice ho udivila malá účast občanů.

Pět minut po 18 hodině začala v sále kina Čakan předvolební beseda Demokratické unie (DEU). Přišlo 57 lidí. Přítomen byl místopředseda DEU ing Ratibor Majzlík.

Volební kampaň ve městě probíhala klidně, bez většího rozruchu, ale také bez většího zájmu občanů.

Okresní volební komise pro volby do Poslanecké sněmovny se po prvé sešla v pátek 3. 5. v kanceláři přednosty okresního úřadu Mg. Pavla Faschingbauer. Na tomto ustavujícím zasedání vylosovala svého předsedu a místopředsedu. Předsedou byl Václav Jung – KSČM, místopředsedou Jiří Kaiser – DEU.

Zapisovatelem byl jmenován Miroslav Pittner, vedoucí referátu vnitřních věcí okresního úřadu.

V okrese Domažlice kandidovalo 11 stran:

Svobodní demokraté– Liberální strana národně sociální (SD-LSNS)
Česká strana sociálně demokratická (ČSSD)
Občanská demokratická strana (ODS)
Demokratická unie (DEU)
Občanská demokratická aliance (ODA)
Křesťanská a demokratická unie – Československá strana lidová (KDU-ČSL)
Důchodci za životní jistoty (DŽJ)
Českomoravská strana (ČEMOS)
Komunistická strana Čech a Moravy (KSČM)
Levý blok (LB)
Sdružení pro republiku – Republikánská strana Československa (SPR-RSČ)

Volby proběhly v sobotu a v neděli 1. a 2. června.

Výsledky v Domažlicích:

Strany, které ve městě překročily 5% hranici:

1.	1. ODS	30,17%
2.	2. ČSSD	25,20%
3.	3. KSČM	13,99%
4.	4. SPR-RSČ	7,81%
5.	5. KDU-ČSL	5,84%
6.	6. ODA	5%

Domažlický občan PhDr. Stanislav Volák byl opět zvolen poslancem Parlamentu ČR za ODS.

SENÁTNÍ VOLBY

Senát, který je zakotven v ústavě republiky, se letos volil poprvé. Volební období senátora je šestileté. Protože se ale složení Senátu má vždy po dvou letech z jedné třetiny obměňovat, aby byla zachována kontinuita a stabilita politického systému, volili se letos, při těchto prvních volbách, senátoři na tři různě dlouhá volební období: dvouleté, čtyřleté a šestileté. Počínaje rokem 1998 už budou všichni další kandidáti voleni na šest let. Domažlický okres, spolu s větší částí okresu Klatovy, tvoří jeden volební obvod s číslem 11. V tomto volebním obvodu volili občané senátora na čtyři roky.

Volební kampaň před senátními volbami nebyla o nic výraznější než volební kampaň pro volby parlamentní. Přispěla k tomu patrně i skutečnost, že část občanů s ustavením Horní komory Parlamentu, Senátu, nesouhlasí. Nejčastější námitky zní, že přebíráme anglický dvoukomorový model, který je pro tak malý stát zbytečný. Hlavním posláním Senátu je výkon vnitřní kontroly moci zákonodárné, tedy působení v oblasti legislativní. Obnovení Senátu je obnovením dvoukomorového ústavního systému, vyhlášeného T. G. Masarykem ještě před vznikem samostatného Československa v roce 1918 a zrušeného nacisty na počátku okupace naší země.

Senátní volby jsou dvoukolové, dva vítězové prvního kola postupují do druhého. První kolo voleb proběhlo v pátek a v sobotu 15. a 16. listopadu, druhé kolo v pátek 22. a v sobotu 23. 11.

V úterý 17. září se sešlo první jednání obvodní volební komise pro volby do Senátu. Zasedli v ní zástupci ODS, KSČM, KDU-ČSL, DŽJ a ČSSD (vždy dva za každou politickou stranu). Zapisovatelem komise se stal, stejně jako

při volbách do Parlamentu, Miroslav Pittner. Předsednictví si vylosoval Květoslav Kardinál (KSČM).

Kandidáti, kteří kandidují ve volebním obvodu č. 11:

Marie **Haisová**, 12. 4.1951, bytem v Praze, ředitelka Zeleného kruhu, členka Strany Zelených

Ing. Ivan **Bečvář**, 19. 1. 1934, bytem Chudenín, člen ODS, zemědělský inženýr

Ing. Petr **Smutný**, 31. 1. 1947, bytem Klenčí, vedoucí referátu životního prostředí Okresního úřadu Domažlice, člen ČSSD

Ing. Jaroslav **Lobkowicz**, 16. 8. 1942, bytem v Křimicích, podnikatel, člen KDU-ČSL

RSDr. Václav **Jung**, 19. 1. 1939, bytem ve Smržovicích, technik, člen KSČM

Josef **Sedláček**, 4. 9. 1948, bytem v Klatovech, člen DŽJ

Volební obvod číslo 11 má 291 volebních okrsků – 139 na Domažlicku a 152 na Klatovsku. Oprávněných voličů je zhruba 110 000.

V prvním kole přišlo v obvodu k volebním urnám 33,21% oprávněných voličů.

Počty odevzdaných hlasů pro jednotlivé kandidáty:

Ing. Ivan Bečvář	12 019 (36,67 %)
Ing. Petr Smutný	7 571 (23,10 %)
RSDr. Václav Jung	5 522 (16,85 %)
Ing. Jaroslav Lobkowicz	4 589 (14%)
Josef Sedláček	2 275 (6,94%)
Marie Haisová	801 (2,44%)

V samotných Domažlicích zvítězil ing. Petr Smutný, před ing. Ivanem Bečvářem.

Výsledek 2. kola: k volbám přišlo 30 667, to je 30,65% oprávněných voličů. Ing. Ivan Bečvář získal 15 144 hlasů, tj. 49,68, ing. Petr Smutný 15 341 tj. 50,32%.

Ing. Petr Smutný,

první senátor za volební obvod Domažlice – Klatovy, se narodil 3. ledna 1947 v Kladně, v rodině lékaře. Jeho otec, v roce 1945 předseda revolučního národního výboru na Kladně, se po únoru 1948 přestěhoval s rodinou do Plas, protože v Kladně mu pro jeho politické postoje hrozila perzekuce. Ing. Petr Smutný maturoval na SVVŠ v Blovicích, v létech 1965-1970 absolvoval Vysokou školu chemicko-technologickou v Praze. Po promoci pracoval v Lachemě Kaznějov, nejprve jako technik a později jako vedoucí oddělení technického rozvoje závodu. V roce 1972 se s rodinou přestěhoval do Domažlic, kde až do roku 1990 pracoval v laboratoři okresní nemocnice jako zástupce vedoucího. V roce 1990 vyhrál konkurz na místo okresního ekologa, od 1. 1. 1991 byl jmenován vedoucím referátu životního prostředí domažlického okresního úřadu. Tuto funkci vykonává podnes.

V letech 1981-1983 absolvoval ing. Smutný postgraduální kurz „Ochrana životního prostředí“. Dva roky poté složil atestaci v oboru klinické biochemie. Už před rokem 1989 aktivně působil v domažlické organizaci Svazu ochránců přírody, kandidoval i na funkci předsedy okresní organizace tohoto svazu. Protože však nebyl členem KSČ, zabránil okresní výbor KSČ jeho zvolení.

Petr Smutný je v osobním životě i v politice znám nejen jako erudovaný odborník, ale také jako člověk, který umí hájit svůj názor a uplatňovat ve svém

konání vždy patřičnou míru zdravého rozumu a tolerance. Z rodinné tradice převzal sociální cítění a porozumění pro sociálně slabší vrstvy. Před několika léty se odstěhoval z Domažlic do Klenčí, kde si koupil a přestavěl rodinný domek. Dobře tedy zná jak poměry na menším městě, tak na vesnici. To vše, spolu s uměřeně vedenou volební kapání, bez napadání protikandidátů i bez bombastických slibů, mu získalo přízeň voličů a posléze i volební vítězství.

ŠKOLSTVÍ

I. MATEŘSKÁ ŠKOLA, BENEŠOVA 282

Cílová kapacita školy 66 dětí je každým rokem plně využita. Mateřská škola pro své žáky připravuje jednou týdně návštěvu sportovní haly, předplaveckou výchovu a plavecký minikurz v plaveckém bazénu, saunování přímo v budově školy, návštěvy dětských kulturních akcí v městském kulturním středisku, zájezdy do Divadla ALFA a do ZOO v Plzni, zpěv při kytáře. Ve škole probíhá logopedická prevence. V tomto roce získala škola pěkný úspěch – II. místo ve výtvarné soutěži „Alšova země“.

Ředitelkou školy je Marie Sokolová.

II. MATEŘSKÁ ŠKOLA, PODĚBRADOVA 53

Škola má tři smíšené třídy. Ve školním roce 1995/96 ji navštěvovalo 67 dětí, z toho 25 dojíždějících, o které pečovalo šest učitelek. Ve školce probíhá celoroční výuka němčiny pro nejstarší děti. Vždy na jaře a na podzim procházejí děti předplaveckým kursem v domažlickém plaveckém bazénu. Se svými učitelkami pravidelně navštěvují divadla a koncerty, které pro dětské publikum pořádá městské kulturní středisko, a promítání dětských filmů v kině Čakan. Některé kulturní akce probíhají přímo ve školce: Mikulášská besídka, maškarní bál, vybraná divadelní představení.

Vedení školy úzce spolupracuje s rodiči. V lednu pro ně připravilo odbornou přednášku na téma „Školní zralost“. V únoru byl pro rodiče ve škole Den

otevřených dveří, v prosinci pozvaly děti rodiče do školy na vánoční besídku.

V této škole prodělávají celoročně týdenní praxe studentky rodinné školy z Horšovského Týna.

Zaměstnanci školy:

Helena Duffková, ředitelka

Eva Tesařová, Jarmila Rejtharová, Milena Pluhařová, Alžběta Královcová, Gabriela Panušková – učitelky

Marie Peková, Věra Höferová – uklízečky

Jiří Schleiss, František Jiráček - topiči

III. MATEŘSKÁ ŠKOLA, Palackého 224

Ve školním roce 1995/96 navštěvovalo školu celkem 57 dětí. 1. třídu 29 a 2. třídu 28 dětí. Škola zaměstnávala čtyři učitelky, a tři další pracovníce: kuchařku, uklízečku a pracovníci provozu. Ředitelkou školy je M. Schirová.

Po celý rok navštěvovaly děti plavecký bazén a saunu. Zúčastnily se několika turistických výletů (Svržno, Švihov, Hracholusky), navštívily několik divadelních představení v Domažlicích i v Plzni a koncertů v městském kulturním středisku. V mateřské škole spolu s rodiči slavily Mikuláše, Vánoce, masopust, Den matek, Mezinárodní den dětí. Spolupráce s rodiči je velmi dobrá. Ve škole působí Rada rodičů, která pro rodiče připravuje odborné přednášky a všestranně je zapojuje do života školy. Za účasti rodičů probíhají ve škole logopedické lekce, které zajišťuje logopedická asistentka Marie Královcová. Velmi dobrá je také spolupráce s městským úřadem.

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA (dále též ZUŠ)

Školu navštěvuje 600 žáků a vyučuje na ní 28 učitelů, z toho 12 interních a 16 externích, ve čtyřech oborech: hudebním – 354 žáků

výtvarném – 140 žáků

tanečním - 74 žáků

literárně-dramatickém – 32 žáků.

V tomto roce školu ukončilo 16 žáků, kteří absolvovali dvanáctileté studium na I. a II. stupni ZUŠ.

Škola se zúčastnila celostátní soutěže ve hře na housle a klavír. V okresním kole v kategorii houslových duet získali 1. místo David Pauler a Josef Petržík, v sólové hře zvítězil Eduard Bayer. V klavírní hře postoupili s prvními místy do krajského kola Jan Ekstein, Marie Johánková, Renata Valentová, Pavlína Nohavcová, Helena Havlová, Kateřina Šandová, Marie Chmelíková. Z Plzně se vrátili s oceněním David Pauler a Josef Petržík – 3. místo, Eduard Bayer – 3. místo, všichni ze třídy Jiřího Antona. V klavírní čtyřruční hře získala dvojice J. Ekstein – M. Johánková 3. místo, dvojice P. Nohavcová - R. Valentová 2. místo. V sólové klavírní hře obsadily P. Nohavcová 2. místo, R. Valentová 3. místo, M. Johánková 3. místo – všechny ze třídy Jiřiny Eretové. M. Chmelíková ze třídy Aleny Svobodové získala čestné uznání.

V soutěži dětských pěveckých sborů si vyzpíval v okresním kole 1. místo a v krajském kole v Plzni druhé místo dětský sbor ZUŠ, řízený Ivanou Řezníčkovou a Jiřinou Eretovou.

Dudácká kapela a folklorní soubor, které vede učitel Vlastimil Konrády, získaly v oblastním kole soutěže 1. místo.

Výtvarný obor zaslal dětskou grafiku žákyň Marie Johánkové a Petry Hlaváčkové do mezinárodní soutěže, která se každoročně koná v Polsku v Galerii Toruň. Po vyhodnocení výsledků soutěže obdržela ZUŠ Domažlice z Ministerstva zahraničních věcí ČR děkovný dopis za vynikající reprezentaci se třemi přiloženými diplomy: 1. místa pro Marii Johánkovou i Petru Hlaváčkovou a diplom laureátů soutěže pro rok 1996 pro žáky ZUŠ Domažlice ze třídy Igora Šlechty.

Literárně dramatický obor pod vedením učitelky Dany Žákové připravil divadelní představení „O Palečkovi“ pro děti z mateřských škol v Domažlicích, v Horšovském Týně a ve Staňkově.

21. 3. se ve velkém sále městského kulturního střediska konal Jarní koncert ZUŠ. Vystoupily všechny školní soubory, pěvecké sbory, dechový orchestr a sólisté. V bohatém programu na sebe upozornil jedenáctiletý houslista Eduard Bayer, který exceloval svým podáním Čardáše od V. Montiho. Jeho učitel Jiří Anton a korepetitorka Jiřina Eretová vkládají do tohoto chlapce naději, že z něj vyroste houslový virtuos. Má k tomu všechny předpoklady – talent, píli, péči ve škole, zázemí v rodině, netrpí trémou, má skromné a milé vystupování.

28. 3. pořádala ZUŠ ke Dni učitelů v městském kulturním středisku koncert učitelů. Jiří Matějka a Vlastimil Konrád přednesli, za klavírního doprovodu Aleny Svobodové, Koncert pro dva klarinety od F. V. Kramáře. Beethovenovu Sonátu F dur „Jarní“ pro housle a klavír zahráli Jaroslav Lucák a Jiřina Eretová. Dana Žáková recitovala vlastní poezii, báseň Knížka na dlaň, kterou hudebním doprovodem obohatili houslista Jaroslav Lucák a kytarista Josef Tejml. Na koncertě vystoupil také Domažlický dívčí sbor, sbormistr František Kumpera, doprovod: klavír Jiřina Eretová, dudy Vladimír Baier, housle Jaroslav Lucák. Závěr koncertu patřil komornímu orchestru Václava Cibulky. Vstup byl zdarma, pozvanými byli všichni učitelé okresu a celá kulturní veřejnost.

17. 4. se v městském kulturním středisku konal Koncert hudebních škol z Domažlic a z Furth i/W – Roding, pořádaný pro žáky základních škol. Vystoupily na něm hudební a taneční soubory. Dětem se koncert moc líbil.

18.4. pořádala ZUŠ v městském kulturním středisku mimořádný koncert. Domažlický dívčí sbor, houslový soubor a sólista Eduard Bayer na něm koncertovali společně s pěveckým sborem a smyčcovým orchestrem střední hu-

dební školy z Bostonu v USA. Bostonští studenti střední hudební školy jezdí na koncertní turné do Evropy každým druhým rokem. V České republice byli poprvé. Domažlicemi projížděli do Německa na další koncert. Domažlická ZUŠ jim zajistila ubytování a připravila společné vystoupení. Američanům se u nás líbilo a dívčí sbor i s malým houslistou Eduardem Bayerem je zaujal natolik, že pozvali své nové přátele na příští rok do Bostonu.

26. 4. Dudácká muzika a folklórní soubor se zúčastnily přehlídky dětských folklórních souborů v Hrádku u Rokycan.

30. 5. uspořádala ZUŠ v městském kulturním středisku koncert dětských pěveckých sborů. Účinkovaly sbory z Mariánských Lázní, z Kadaně, ze Sušice, z Chrástu u Plzně a domácí dětský a dívčí sbor ZUŠ. Plné autobusy dětí přijely ze Kdyně a z Kolovče. O tomto víkendu bylo nejen městské kulturní středisko, ale i domažlické náměstí zaplněno dětským zpěvem.

31. 5. obdržela ZUŠ pozvání pro dívčí sbor, houslový soubor a nejlepší sólisty k provedení samostatného koncertu na hradě Locket. Sólově vystoupili: E. Bayer – housle, L. Strnadová – flétna, P. Nohavcová a R. Valentová – čtyřruční klavír. Houslový soubor, sbor i sólisty doprovázela na klavír Jiřina Eretová. Všichni účinkující si mohli prohlédnout hrad, na nádvoří dostali pohoštění, a také samotný koncert v historickém sále byl pro ně nevšedním uměleckým zážitkem.

20. 6. vyjeli také na hrad, tentokrát do Strakonice na přehlídku „Strakonický dudák“, děti z dudácké muziky a z folklórního souboru s učiteli Vl. Konrádym a J. Holoubkovou.

17. 10. se v arciděkanském kostele konal koncert pro účastníky setkání zástupců historických sídel ČR. Účinkovali komorní orchestr Václava Cibulky, houslový soubor Jiřího Antona, Domažlický dívčí sbor Františka Kumpéry a Eduard Bayer, sólo housle. Na varhany hrála Jiřina Eretová.

12. 12. se ve velkém sále městského kulturního střediska konal Vánoční koncert ZUŠ. Presentovaly se na něm komorní hra a Dixieland (vedoucí Vladimír Baier), který přednesl populární vánoční melodie. Závěr koncertu patřil dětskému sboru I. Řezníčkové a Jiřiny Eretové.

17. 12. připravili učitelé Jiří Anton a Jiřina Eretová v městském kulturním středisku dopolední Vánoční koncert pro děti domažlických základních škol. Žáci ZUŠ předvedli svým vrstevníkům všechny hudební nástroje, na které se v ZUŠ vyučuje. Vystoupily i děti z tanečního oddělení, krátkou scénkou se představili žáci literárně dramatického oboru a nechyběly ani pěvecký sbor a houslový soubor.

Těsně před vánočními svátečními dny vyjely dětský a dívčí pěvecký sbor ZUŠ spoluúčinkovat na Vánočním koncertu pěveckých sborů ve Chrástu u Plzně. Domažlické sbory vystoupily v programu společně se sborem Pedagogické fakulty v Plzni a se sbory z Dýšiny a z Rokycan.

Během celého roku ZUŠ připravovala vystoupení svých žáků a souborů jak na svých interních koncertech, tak pro širokou veřejnost k různým společenským příležitostem: žáci vystupovali pro důchodce v Domech – penziencech, pro dárce krve, při Vítání občánků. V květnu a v červnu koncertoval každý pátek odpoledne na náměstí dechový soubor „Liduška“ Jiřího Huřáka. Dechový a folklorní soubor a dudácká muzika ZUŠ vystupovaly i na Chodských slavnostech.

(Zapsala Jiřina Eretová)

TĚLOVÝCHOVA A SPORT

KLUB ČESKÝCH TURISTŮ (KČT), ODBOR DOMAŽLICE

Členská základna se v roce 1996 opět rozrostla. Odbor měl k 31. 12. 1996 157 členů. Jeho činnost řídil jedenáctičlenný výbor, který se scházel pravidelně každý měsíc.

Hlavním posláním odboru je provozování aktivní turistiky formou pravidelných polodenních vycházek, celodenních výletů, zájezdů, dálkových a dálkových etapových pochodů. Aktivní turistiku doplňuje odbor akcemi společenskými a vzdělávacími. Důležitou součástí jeho působení je také značení turistických cest a propagace našeho kraje.

V rámci základní turistiky pořádá odbor pravidelné polodenní vycházky v délce 5 – 10 kilometrů. Úvodní vycházkou, vlastně startem do nového roku, je vždy tradiční výstup na Vavřinec 1. ledna v 0.30 hodin. Letos se ho zúčastnilo 82 osob. Turistických vycházek uspořádal KČT v roce 1996 celkem 53. Délka jejich tras, nasčítaná dohromady, činila 527 km (průměrně 9,9 kilometrů na jednu akci) a zúčastnilo se jich 1404 turistů.

Kromě těchto vycházek pořádá pravidelné vycházky i skupina starších členek, 65 – 85 let. Tato skupina pod vedením paní učitelky Tomkové uspořádala 45 vycházek po Chodsku s celkovou délkou 252 km (průměrně 5,6 kilometrů na jednu akci).

Největší oblibě se tradičně těší Odemykání a Zamykání České studánky v čerchovských lesích. Odemykání se letos konalo 21. 4. za přítomnosti 350 turistů. Zamykat studánku 3. 11. přišlo 160 lidí. Obou akcí se společně

s domažlickými turisty zúčastňují i turisté bavorští z Waldverein Furth i/W. S bavorskými turisty uspořádali domažličtí dvě akce: vzpomínkovou pěší pouť po stopách J. Š. Baara z Klenčí do Furthu a pěší přechod horského pásma Keitersbergu. Vzpomínkové pouti počasí zrovna nepřálo, na osmnáctikilometrové putování se proto vydalo jen 39 českých a asi 70 bavorských turistů. Z české strany pouť vedla paní Senohrábková, z německé iniciátor této akce, pan Oskar Kögler z Furthu.

Klub českých turistů připravil pro svoje členy během roku 7 zájezdů, z toho tři do sousední SRN, domažličtí turisté se zúčastnili dvou okresních a jednoho oblastního turistického srazu. Pro nejmenší zorganizoval vycházky v rámci akce „Za toulavým Náprstkem“: prvomájovou vycházku rodičů s dětmi, vycházku ke Dni dětí a Toulky zlatem podzimu, při kterých děti poznávaly různé přírodniny – plody a listy, houby, ptáky, savce. Toulek se zúčastnilo 69 dětí a 55 dospělých.

Aktivní turistiku členové Klubu v zimě doplňují tradičnímu turistickými besedami. Letos jich uspořádali pět s průměrnou účastí 40 – 45 lidí.

Odbor vlastní různou turistickou výzbroj a výstroj, kterou za menší poplatek půjčuje zájemcům.

Domažlický odbor Klubu českých turistů pečuje o turistické stezky a o jejich značení. Letos jeho členové za pomoci městských lesů obnovili tradiční stezku z Újezda na Hrádek a výhledový bod u Chodské chalupy. Tato místa v uplynulých letech neprodyšně zarostla náletovou zelení. Přes to se turisté nezalekli práce v namáhavém terénu a v zimních měsících, kdy zákon dovozuje kácení a klučení, stezku vykáceli a upravili. Značkaři Klubu se starají o 589 km značených turistických cest v rámci okresu, o rozcestníky a orientační tabule. Ke značení pěšímu přibývá nyní i značení cyklotras a lyžařských tras.

(zpracováno podle podkladů p. Mgr. Petra Matějky, předsedy KČT, odbor Domažlice)

KALENDÁRIUM

LEDEN

REGIONTOUR'96

Ve dnech 11.–14. ledna se na brněnském výstavišti konala výstava GO'96 – REGIONTOUR'96. V pavilonu REGIONTOURu se jednotlivé okresy a města České republiky představily ve čtyřidevadesáti stáncích. Město Domažlice se prezentovalo na dvou samostatných panelech ve společném stánku okresu Domažlice. Jeho autorkami byly ing. arch. Vlasta Vojtová a Zdeňka Štekllová, které jej zpracovaly podle libreta dr. Věry Závacké. Výtvarné pojetí stánku zaujalo návštěvníky i hodnotitele soutěže o nejlepší výstavní plochu. Hodnotitelská komise dokonce vyjádřila politování a podiv nad tím, že se autorky do jejich soutěže nepřihlášily, protože měly zcela určitě šanci získat jednu z předních cen. Čelní ploše stánku, pojaté jako mapa okresu se zvýrazněním nejzajímavějších historických památek, dominoval žulový mezník se znakem hrabat Stadionů z roku 1735, který ze svého lapidária zapůjčilo do Brna Muzeum Chodská. Tyto mezníky označovaly hranice koutsko-trhanovského panství. Ještě před dvaceti třiceti lety jich v okolí Domažlic stálo několik, potom však téměř bez výjimky zmizely. S některými z nich se ovšem můžeme setkat v zahradách a na dvorcích rodinných domů a jiných soukromých objektů.

Sponzorem expozice okresu Domažlice byl domažlický pivovar, který zde propagoval především své kvasnicové pivo Prior. Při zahajovacím dni výstavy navštívili domažlický stánek ministr hospodářství Karel Dyba, MISS Západní Čechy 1995 a řada přednostů okresních úřadů.

DOMAŽLICE MAJÍ MĚSTSKOU KNIHOVNU

17. ledna schválilo 12. zasedání městského zastupitelstva zřizovací listinu Městské knihovny Boženy Němcové. Skončilo tak dlužno podatknout, že ke všeobecné spokojenosti, několikaměsíční období nejistoty o dalším osudu knihovny. To vzniklo díky sporu o financování její pobočky na Kozinově poli, vedeném mezi okresním úřadem a městem Domažlice. Podrobnosti o tomto sporu jsou zaznamenány v kronikářském zápise z roku 1995. Případní zájemci se tam s nimi mohou seznámit. Stručně řečeno, veškeré náklady na provoz knihovny, která měla charakter knihovny okresní i městské, hradil až do roku 1995 okresní úřad. V roce 1994 se změnila rozpočtová pravidla platná pro okresní úřady, a ty už od 1. 1. 1995 nesměly hradit náklady zařízením vysloveně městským. V případě domažlické knihovny šlo o její pobočku, která sloužila výlučně občanům města. Okresní úřad proto požádal město, aby náklady na činnost pobočky ve výši 70 000 Kč ročně uhradilo z vlastního rozpočtu. Město ale odmítlo. V důsledku toho přednosta okresního úřadu pobočku zrušil a nechal přezkoumat i procento nákladů, které v dosavadní okresní knihovně připadaly na financování její funkce knihovny městské. Ukázalo se, že náklady na městskou funkci knihovny vysoce překračují náklady na její povinnosti okresní

(z celkového rozpočtu čerpaly služby pro občany města více než tři čtvrtiny, zhruba 3 miliony Kč k 900 000 Kč). Tím docházelo k výjimečné situaci, protože činnost všech dalších knihoven v okrese hradily příslušné obce a města samy z vlastních rozpočtů. Přednosta okresního úřadu Mgr. Pavel Faschingbauer proto město vyzval, aby zvážilo možnost knihovnu zřizovat samo. Město sice zpočátku protestovalo, pod tlakem finančních předpisů však nakonec s převzetím knihovny souhlasilo. Přednosta okresního úřadu vzápětí s platností k 31. 3. 1996 zrušil stávající okresní knihovnu a s platností od 1. 4. 1996 zřídil pro zajišťování její okresní funkce Okresní středisko knihovnických služeb. Město pak svým rozhodnutím ze 17. ledna zřídilo ke stejnému datu knihovnu městskou s tím, že v nejbližší době vypíše konkurs na obsazení místa jejího ředitele – ředitelky. Vše tedy dopadlo dobře, město se přihlásilo k už stoleté tradici domazlické městské knihovny a dospělým i dětským čtenářům zůstane jejich „knížní svatyně“ zachována.

DOPRAVNÍ NEHODA

Ve středu 17. ledna srazil na přechodu pro chodce v Komenského ulici řidič osobního auta z Kaniček dvě malé školáčky. Při tom na semaforu pro auta svítila červená, tedy stůj! Naštěstí obě děvčátka srážku přežila. Osmiletá holčička utrpěla „jen“ otřes mozku, sedmiletá dívenka má zlomenou pravou stehenní kost. Bezohlednost řidičů na našich silnicích se stává nešvarem, se kterým si nikdo neví rady, a stále jí přibývá. Psychologové ji vysvětlují všelijak – stresem, touhou být na nějakou dobu pánem silnice, zkrátka „být někým“ a všemi možnými dalšími důvody a učenými poznatky.

Možná, že u někoho jde vsutku o psychické problémy, ale většina „pánů silnic“ jsou obyčejní bezohlední nevychovanci a hulváti. A na ty odjakživa víc než složité psychoanalýzy platí pořádná huť – v tomto případě citelná pokuta, případně odebrání řidičského průkazu.

120 LET OD NAROZENÍ VÁCLAVA FLÉGLA.

Václav Flégl, jeden z čelných představitelů domazlického hudebního života v období mezi dvěma světovými válkami, se narodil 22. ledna 1876 v Hořicích v Podkrkonoší v rodině ševce, jako nejstarší ze sedmi dětí. Jeho otec, sám lidový muzikant, nechal syna už v útlém věku učit hře na housle a klarinet. Ve dvanácti letech hrál malý Václav v orchestru tamního hudebního spolku Dalibor a chodil do pěveckého sboru. Ve čtrnácti letech začal cvičit v kostele na varhany. Původně měl sice převzít otcovo řemeslo, ale když otec předčasně zemřel, rozhodl se Václav Flégl opustit ševcovský verpánek a tudovat hudbu. V roce 1896 byl jako stipendista přijat na varhanické oddělení pražské konzervatoře. O dva roky později, v roce 1898, varhanické oddělení absolvoval a navíc složil ještě státní zkoušku ze zpěvu. Vyučoval pak hudbě ve svém rodišti, krátce byl sbormistrem v Praze, a poté přijal místo ředitele kůru v Blatné. Když se r. 1899 uvolnilo toto místo v Domazlicích, požádal o ně, byl přijat a přestěhoval se s rodinou, ženou a dcerkou, do města pod Čerchovem, které se mu stalo trvalým domovem. Od prvních dní se aktivně účastnil městského hudebního života. Když v roce 1901 vznikl smíšený pěvecký sbor Čerchovan, stal se jeho prvním sbormistrem a řídil jej s přestávkami plných pětatřicet let. Od r. 1904 byl profes-

rem zpěvu na domažlickém gymnáziu. Otevřel si soukromou hudební školu a vychoval v ní několik generací hudebníků a zpěváků. Inicioval založení Městské školy sborového zpěvu pro mládež, kterou řídil. Podobnou školu nemělo tehdy žádné jiné město v celých Čechách. Věnoval se i komponování, skládal hlavně drobné výukové skladby pro housle a klavír. K nejlepším a nejznámějším patří Elementární škola hry klavírní a Elementární škola hry houslové. Zemřel 28. 3. 1951.

PLAVECKÝ BAZÉN V ROCE 1995

Plavecký bazén skončil v roce 1995 hospodaření s citelnou ztrátou. Výdaje činily téměř 6 300 tisíc Kč a příjmy pouze 1 770 tisíc Kč. Z toho na babylonské koupaliště vynaložilo město 540 tisíc korun, příjmy dělaly 488 tisíc korun. Plavecký bazén navštívilo v uplynulém roce 39 293 osob, dospělých i dětí. Další 22 584 dětí se zúčastnilo organizovaných akcí škol. Město bude schodek bazénu vyrovnávat z rozpočtu města a to mu slouží ke cti.

NEJLEPŠÍ SPORTOVCI ROKU

26. ledna v 19 hodin se ve velkém sále městského kulturního střediska sešli sportovci okresu a města Domažlic na svém II. Plesu sportovců. Jeho pořadatelé byly Okresní úřad v Domažlicích, město Domažlice, Týdeník Domažlicko a Okresní výkonný výbor Českého svazu tělesné výchovy. K tanci a k poslechu hrála skupina Trend.

V průběhu večera pořadatelé vyhlásili a dekorovali nejúspěšnější sportovce okresního města a okresu.

Mezi nejúspěšnější sportovce okresu se zařadili tito Domažličané:

2. místo: Pavel Říha, tenis – Jiskra Domažlice

5. místo: Zdeňka Kunešová, stolní tenis - Jiskra Domažlice

6. místo: David Bauer, atletika - Jiskra Domažlice

7. místo: Norbert Švarc, triatlon - SKPP Domažlice (sportovní klub policie)

8. místo: Milena Gajdová, atletika - Jiskra Domažlice

10.-14. místo: Václav Heller, Petr Hubka, Václav Krásný, Roman Bláha, Jan Nedvěd - Dog Rieder Club Domažlice (psí spřežení).

Družstvo dorostenců TJ Jiskra - basketbal, trenéři M. Vaněk a Jiří Vorlíček

Tenis - vedoucí kapitán L. Hlavatý

Volejbal, družstvo dospělých TJ Jiskra

Ve městě Domažlice je evidováno 14 sportovních organizací, které navrhly nejlepší sportovce města. Hodnotitelská komise přijala rozhodnutí, aby se vyhlášení sportovců provedlo jen abecedně, bez uvádění pořadí.

Jednotlivci:

David Bauer, Jiskra Domažlice – atletika

Václav Heller, Dog Rieder Club Domažlice – psí spřežení

Petr Hubka, mistr republiky, Dog Rieder Club Domažlice – psí spřežení

Josef Hula, Sokol Domažlice – silový trojboj. Na závodech v Německu slavil úspěchy v tzv. zvedání kamene.

Zdeňka Kunešová, Jiskra Domažlice – stolní tenis

Jana Neumeirová, Jiskra Domažlice – judo

Zdeněk Němeček, SKPP (sportovní klub policie) Domažlice – sportovní střelba. Na světových policejních hrách v Melbourne získal jednu stříbrnou a dvě bronzové medaile.

Stanislava Nováčková, Sokol Domažlice - sportovní gymnastika. Oblastní přebornice.

Sylva Ouřadová, Sokol Domažlice – kulturistika. Absolutní mistryně Čech v kategorii dorostenek,

Pavel Říha, Jiskra Domažlice – tenis.

Kolektivy:

Družstvo šachistů Sokola Domažlice

Družstvo dorostenců Jiskry Domažlice – basketbal.

Během pátečního večera obdrželi rovněž ocenění reprezentanti Domažlic, kteří vyhráli soutěž měst „Hry bez hranic“ v Portugalsku: Eva Buřková, Božena Bulínová, Soňa Fainová, Renata Lišková, Jan Anderle, David Bauer, Jaroslav Hartl, Jiří Valachovič a nehrající kapitánka družstva Jitka Boubelová.

POČASÍ V LEDNU

Sněhu, jako už zde každoročně, bylo málo. V první polovině ledna se teploty pohybovaly mezi 0 až -5 °Celsia, ve druhé polovině měsíce přituhlo, teploty -5 až -7 °Celsia.

ÚNOR

ÚMRTÍ PAVLA JELÍNKA

6. února zemřel po těžké nemoci dlouholetý organizátor turistiky na Domažlicku Pavel Jelínek. Byl předsedou Klubu českých turistů Kdyně, později Klubu českých turistů Chodsko a předsedou okresního výboru Svazu turistiky. Podílel se na organizaci turistických pochodů, srazů, na vydávání turistických map regionu a turistických průvodců. V posledních letech zpracovával podklady pro obnovení turistických stezek a turistických pochodů mezi ČR a Bavorskem v Českém lese.

ČESKÁ KŘESŤANSKÁ AKADEMIE

v Domažlicích pořádala ve středu 14. února v sále Domova mládeže ekonomické školy v ulici B. Němcové přednášku doc. RNDr. Josefa Reischinga, CSc., na téma „Kde se vzala inteligence a paměť v živých a neživých systémech“.

ECHOKARDIOGRAF V DOMAŽLICKÉ NEMOCNICI

Koncem minulého roku dostala domažlická nemocnice jeden ze svých dosud nejmodernějších přístrojů - echokardiograf. Přístroj slouží při

diagnostice onemocnění srdce a velkých cév. Od začátku ledna probíhá na echokardiografu zkušební provoz, od 1. března bude využíván v běžné vyšetřovací praxi. Pracuje s ním MUDr. Vladimír Zaremba. Přístroj stál čtyři miliony korun a nemocnici ho zaplatil okresní úřad.

DROGY

Počet drogově závislých neustále roste. Po otevření hranic v roce 1990 se naše republika stala pro drogové mafie nejprve významným tranzitním územím, přes které drogy proudily z východu na západ. V poslední době je už stále více i zemí cílovou. Drogy se při tom neomezují jen na velká města, jak by se mohlo zdát. Dorazily i do měst malých, dokonce i na venkov. Také v Domažlicích má už mládež s drogami nejednu zkušenost. Podle údajů několika narkomanů, které vyšetřovala policie, je prý toho času hlavním prodejním místem drog v Domažlicích bar Admirál na náměstí Míru v čp. 121. Starý pan lékárník Lichtenberg, pradědeček dnešního majitele, kterému prý nesmírně záleželo na důstojnosti jeho domu, by asi jeho novou pověstí nebyl příliš nadšen.

KONCERT

Ve čtvrtek 22. února se domažlickému hudebnímu publiku představil pražský komorní soubor Dechové kvinteto Academia, Jiří Maršálek – flétna, Petr Daněš – klarinet, Otto Trnka – hoboj, František Poř - lesní roh, Josef Janda – fagot.

NÁVRH NA ČESTNÉ OBČANSTVÍ

Radní MUDr. Oldřich Tíkal přednesl počátkem února na městské radě návrh na udělení čestného občanství MUDr. Rudolfo Němcovi in memoriam. Únorové zasedání zastupitelstva jednomyslně udělení občanství in memoriam schválilo. MUDr. Rudolf Němec, narozen 28. 12. 1898 – zemřel 10. 12. 1978, byl dlouhá léta primářem domažlické nemocnice a zasloužil se o to, že ve své době patřila k lepšímu průměru. Zajímavá je vila (dnes mateřská škola č. I), kterou si MUDr. Němec nechal postavit na Haběši ve stylu purismu a která svými hladkými geometrickými tvary nápadně připomíná známou Loosovu vilu v Praze.

NÁVŠTĚVA PAVLA TIGRIDA

Ministr kultury Pavel Tigríd v doprovodu své choti a ředitele Památkového ústavu v Plzni ing. arch. Karla Drhovského, navštívil v sobotu 17. února Domažlice. Návštěva byla součástí cesty Pavla Tigrida po památkách Západních Čech. Na Chodském náměstí pana ministra krátce po deváté hodině ranní uvítali přednosta okresního úřadu Mgr. Pavel Faschingbauer, starostka města paní Jaroslava Wollarová a vedoucí referátu kultury okresního úřadu dr. Věra Závacká. V jejich doprovodu si manželé Tigridovi prohlédli vyhořelý Chodský hrad. Městský stavební dozor, pan Jiří Hafič, seznámil přítomné s postupem prací při obnově objektu.

Po rozloučení se zástupci města pak další zastávka pana ministra patřila klášteru augustiniánů, kde Pavla Tigrida zaujal krásně zdobený refektář. Pochválil projektanta obnovy refektáře za to, že do oken sehnal

originální ruční sklo, vzácnost, kterou prý těžko shání i ministerstvo kultury.

Návštěvu Domažlic ukončili manželé Tigridovi posezením s řediteli muzea a knihovny a s pracovníky Muzea Chodsko u kávy a chodských koláčů v Muzeu Jindřicha Jindřicha. Zde se k přítomným připojil i poslanec Parlamentu České republiky Mgr. Vladimír Koronthály, kterého na toto setkání pozval referát kultury okresního úřadu. Pavel Tigríd vzpomínal, jak se s manželkou zastavili v Domažlicích na své cestě do Prahy v prosinci 1989. Dojem, kterým na ně tehdy Domažlice zapůsobily, prý byl neveselý. Šedivé, oprýskané, smutné město. Od té doby byl v Domažlicích soukromě, když projížděl na Západ či zpět, ještě několikrát a město ho vždy mile překvapilo něčím novým. I tady je prý vidět, jak naše společnost i stát postupují kupředu. Pochválil také referát kultury, jehož práce má v památkové obci dobrý zvuk. Při té příležitosti se vedoucí referátu zeptal, zde je ještě „tak velkou památkovou fundamentalistkou“. Narážel tím na kauzu jistě cestovní kanceláře, která chtěla na dům vedle radnice umístit několikametrovou otočnou neonovou reklamu a která se po zásahu místních památkářů odvolala přímo k ministrovi s tím, že na referátu kultury okresního úřadu panuje památkový fundamentalismus, tvrdě prosazovaný jeho vedoucí. Ministerstvo stížnost zamítlo a poněkud zvláštní nápad s obrovitou neonovou reklamou označilo za nerealizovatelný i v jakékoli jiné památkové rezervaci či zóně. „Památkové fundamentalisty“ v Domažlicích si ale někteří lidé z památkového odboru ministerstva ještě dlouho dobírali s dotazy, kdy „zmoudří“ a to Las Vegas v Domažlicích přece jen povolí.

Ministr Pavel Tigrid poděkoval i pracovníkům Muzea Chodská za mimořádné pracovní nasazení po požáru hradu, při evakuaci, ukládání a záchrane sbírek. Závěrem milé besedy, při které přítomní poznali ministra jako vsutku okouzujícího společníka, se Pavel Tigrid přiznal, že když na ministerstvo kultury nastupoval, pochyboval o tom, že je takového ministerstva vůbec zapotřebí. „Teď, když jsem blíže poznal lidi i problematiku kultury, už o účelnosti ministerstva nepochybuji“, uzavřel celou besedu a dodal, že pro svého nástupce ve funkci ministra sepisuje „Bílou knihu“ úkolů, kterými by se ministerstvo mělo především zabývat. Z Domažlic odjel pan ministr s doprovodem do Horšovského Týna na návštěvu zámku.

VÝROČÍ NAROZENÍ MSGRE BOHUMILA STAŠKA

17. února uplynulo 110 let od narození Msgre Bohumila Staška. Bohumil Stašek se narodil v Klabavě na Rokycansku. Po maturitě na plzeňském gymnáziu vystudoval teologickou fakultu v Praze. Roku 1909 přijal kněžské svěcení a stal se na tři roky kaplanem v Mýtě, pak kaplanoval v Plzni. Už za teologických studií se věnoval i žurnalistice, psal články a fejetony. V Plzni byl šéfredaktorem novin Český Západ. Jako vyšehradský vikarista založil r. 1915 týdeník Mír a deník Lid, později byl šéfredaktorem Lidových listů. Vstoupil i do politiky, od roku 1925 dokonce jako poslanec sněmovny. Byl 12 let sekretářem, 14 let poslancem a od roku 1930 předsedou Československé strany lidové v Čechách. Roku 1930 byl jmenován čestným kanovníkem Staroboleslavské kapituly a v květnu 1932 sídelním kanovníkem Kolegiální kapituly na Vyšehradě. Po záboru Sudet fašis-

tickým Německem v roce 1938 kázal proti nacismu při svěcení obnoveného kostela v Rokycanech. Po zabrání zbytku republiky hitlerovskými vojsky v březnu 1939 aktivně vystupoval proti okupaci. V květnu 1939 zorganizoval přenesení ostatků Karla Hyňka Máchy na Vyšehrad jako velkou národní pout'. Když na jaře 1939 začali Domažličané připravovat Vavřinečkou pout', pozvali jako kazatele na Vavřineček, na návrh převora domažlického kláštera P. Alfonse Bébara, právě Msgre Bohumila Staška. Stašek pozvání přijal a v neděli 13. srpna 1939 přednesl před stotisícovým shromážděním na Veselé hoře – Vavřinečku, u poutního kostelíka sv. Vavřince, kázání, které pak kolovalo v četných opisech po Čechách a posílalo své čtenáře po celou dobu okupace. Msgre. Stašek připomněl patrony české země, vzpomněl Jiráskovy Psohlavce, boj Chodů za jejich práva, jejich lásku ke svobodě a k rodné zemi a pronesl zapálenou výzvu k obraně národa a jeho svébytnosti, kterou zakončil prosbou o požehnání pro český národ a přísahou věrnosti vlasti. „Ve jménu Páně přísaháme, že ať se děje cokoli, svou matku vlast nikdy neopustíme, ji nezahlavíme a ji až do posledního tlukotu srdce milovati budeme! Přísaháme, že svou prací, svorností, národní jednotou a životem, řízeným podle zásad křesťanské morálky, postavíme svou vlast opět na onen stupeň cti, blahobytu a slávy, jakou prožívala v nejslavnější své minulosti! Tak nechť pomáhá nám Bůh a svatí naši patronové!“ (Shromáždění opakovalo „Přísaháme! Přísaháme!“) Když fašisté 1. září 1939 napadli Polsko, zatýkali po celém protektorátu „nebezpečné lidi“. Hned 1. září 1939 byl zatčen i Bohumil Stašek. Nacisté jej nejdříve půl roku věznili na Pankráci, poté rok v koncentračním táboře Oranienburgu, a

posléze v koncentráku v Dachau, kde se dočkal konce války. V neděli 12. srpna 1945 kázal opět na Vavřínečku, tentokráte už na Děkovné národní pouti za osvobození Chodská a české vlasti. Při této příležitosti jmenovalo město Domažlice Bohumila Staška svým čestným občanem. Útrapy vězení však nezůstaly bez následků. Stašek se vrátil z koncentráku s těžce poškozeným zdravím a nikdy už se zcela neuzdravil. Zemřel po třech letech svobody 8. srpna 1948 v Praze ve věku dvašedesáti let.

REPUBLIKÁNI PRO TREST SMRTI

Petici za znovuzavedení trestu smrti vyložilo Sdružení pro republiku Republikánská strana Československa koncem února i v Domažlicích. Republikáni odůvodňovali svůj požadavek na znovuzavedení trestu smrti prudkým nárůstem kriminality a brutality pachatelů trestných činů. Soudě podle toho, že u stolky s peticí se málokdo zastavil, nenašla republikánská výzva v Domažlicích příliš příznivců.

NOVÝ ŘEDITEL MKS

Pan Josef Doubek, současný ředitel městského kulturního střediska, dovrší letos důchodový věk a ohlásil odchod na odpočinek. Město proto vypsaló konkurs na obsazení jeho místa. Přihlásilo se pět zájemců, ze kterých ve středu 14. února volila pětičlenná výběrová komise nejvhodnějšího kandidáta. Zvítězil Zdeněk Peroutka, dosavadní pracovník finančního referátu okresního úřadu, který předložil nejucelenější koncepci další

činnosti a financování městského kulturního střediska. Ředitelem je jmenován od 1. května tohoto roku.

VÝSTAVA RESTAUROVANÝCH SBÍREK

Od pondělí 26. února do 31. května vystavuje Muzeum Chodská v Muzeu J. Jindřicha selský a měšťanský nábytek, hodiny a obrazy ze sbírek, restaurovaných po požáru Chodského hradu. Výstavu si prohlédl při své návštěvě Domažlic i ministr kultury Pavel Tigrid. O požáru Chodského hradu je obšírný zápis v kronice za rok 1995. Zájemce se v něm dočte, že většina sbírkových předmětů, uložených při požáru v budově hradu, samozřejmě s výjimkou skla, keramiky a porcelánu, vyžadovala bezprostředně po ohni restaurátorský zásah. Promáčené dřevo a textilie napadla v nevyhovujících prozatímních depozitářích přes všechnu péči pracovníků muzea buď plíseň, nebo naopak, jejich rychlé vysychání způsobilo praskání a kroucení dřeva. Z předmětů, vystavených žaru v dokončených půdních depozitářích, zmizela barva, intarzovaný dýhový nábytek se rozpadal na jednotlivé dýhy. Česká restaurátorská obec nabídla okamžitou pomoc. Většina restaurátorů si za svoji práci účtovala honoráře značně nižší, než bývá obvyklé, někteří část předmětů restaurovali zcela zdarma nebo jen za cenu materiálu. Finanční prostředky na úhradu restaurování poskytl téměř v plné výši stát – okresní úřad přispěl ze svých rezerv čtyřmi miliony korun, ministerstvo kultury uvolnilo šest milionů, kolem 400 tisíc korun věnovali muzeu na opravu sbírek občané. V Jindřichově muzeu se nyní může každý na vlastní oči přesvědčit, jak byly tyto prostředky využity. U každého

předmětu je uváděno i jméno restaurátora, aby návštěvníci věděli, kdo který předmět opravoval. Selské stoly a hračky restauroval Vladimír Kšer z Plzně. Skříně Hubert Rück z Lub, který pracuje pro pražskou restaurátorskou firmu Vankol. Další dvě skříně měla v péči restaurátorská firma Tradice z Prahy. Měštanské stoly opravoval Oldřich Vejvoda z Horšovského Týna, skříniový sekretář a nádherný, bohatě intarzovaný novorožkový prádelník, zlacené závěsné hodiny a obrazové hodiny restaurovala jablonecká firma Antik, kterou tvoří čtveřice restaurátorů otec a syn Kubíkovi, Němec a Antoš. Pohovky prošly dílnou Jaroslava Brože a obrazy dílnou Marka Brože z Prahy. Odbornou poradkyní při přebírání dohotoveného díla byla historička umění Památkového ústavu v Plzni Mgr. Ludmila Drmcová. Některé předměty jsou ještě v restaurátorských dílnách a na jejich opravách se podílí další restaurátoři: rodina akademických malířů a restaurátorů Bergerů, malíři Kadavý a Matějček a mnozí jiní. Výstava v Jindřichově muzeu přitahuje pozornost desítek návštěvníků. A je skutečně na co se dívat. Muzeum Chodská požárem hradu mnoho ztratilo, ale překrásně restaurovanými předměty, které budou základem budoucí nové expozice, paradoxně i mnohé získalo. A spolu s ním získaly i celé Domažlice. Většina obnovených předmětů totiž pochází z domažlických měštanských rodin.

TURISTÉ

I když počasí není zrovna příliš vhodné k turistickým vycházkám, pořádali turisté v únoru pro svoje členy sedm akcí, mimo jiné zájezd do Aquacentra ve Waldmünchenu a zimní sraz turistů na Lískové.

POČASÍ V ÚNORU

Počátkem měsíce bylo pravé zimní počasí – sníh, sluníčko, teploty od -3 do -7 °C. V polovině února se oteplilo, sníh roztál. Denní teploty vystoupily až k $+6$ stupňům, v noci klesaly mírně pod nulu. Koncem měsíce teploty opět klesly na nulu, sněžilo, ale sníh prakticky hned tál.

BŘEZEN

NOVÝ HRANIČNÍ PŘECHOD

1. března otevřeli ing. František Budka, místostarosta Domažlic, Reinhold Macho, starosta města Furth in Wald a ing. Jiří Balcar, zástupce starosty České Kubice na malé slavnosti, konané za hustého sněžení, nový turistický hraniční přechod Ovčí vrch u Folmavy. Přechod leží na staré cestě z Bavorska do Čech, po které prý před tisíci lety procházel na své pouti na území dnešního Polska a zpět i biskup Wolfgang. Ing. František Budka ve svém krátkém vystoupení vzpomněl na Pavla Jelínka, dlouholetého nadšeného turistu a neúnavného propagátora turistických přechodů a stezek v hraničním lese, mimo jiných i přechodu na Ovčím vrchu, který se jeho otevření už nedožil. Ing. Balcar dojel na slavnost z Kubice na běžkách a získal tak jedno prvenství - stal se prvním lyžařem, který přes přechod po jeho otevření přešel. Přechod leží na pozemcích města Domažlic, v městských lesích. Na jeho zřízení dostalo město z programu Phare 12 000 ECU. Použilo je na stavbu přístřešku, vykáčení a zpevnění přístupové cesty, na novou výsadbu a na informační tabule. Přechod je určený pěším, cyklistům a lyžařům. Otevřený je v době od 1. 4. do 30. 9. od 6 do 22 hodin a v době od 1. 10. do 31. 3. od 8 do 18 hodin.

MĚSTSKÁ AUTOBUSOVÁ DOPRAVA

nejen že podražuje, ale z města i nenápadně mizí. Městská rada rozhodla zrušit čtyři málo využívané spoje a zároveň od 4. března zvýšit jízdné na tři koruny za jízdenku. Zvýšení není snad až tak citelné, ačkoli městskou dopravou jezdí hodně důchodců. Podle veřejného mínění horší je, že linek neustále ubývá. Už teď je téměř nemožné dostat se veřejnou dopravou například k vlakovým spojům na nádraží. Domažlice jsou při tom roztáhlé do délky, z jednoho konce města, od nádraží, je to na jeho druhý konec bratru tři kilometry. Zrušení místní dopravy tak znamená jen jedno – zvýšený počet aut projíždějících po městě. A těch je už i tak dost.

HAVÁRIE NA ZUBŘINĚ

Naštěstí nijak velká havárie, s celkem nepatrnou ekologickou škodou, se odehrála 5. března. Někdy kolem 15.20 hodin zjistila městská policie, že na Zubřině na počátku Hruškovy ulice (za plaveckým bazénem směrem na Havlovice) je ropná skvrna. Havárii nahlásili hasičům, kteří museli na Zubřině postavit dvě norné stěny – první pod hasičskou zbrojnicí na Dolejším předměstí, druhou za autoservisem, směrem na Bořice. Hasiči zasáhli včas. Podle vyjádření vodohospodářky okresního úřadu ing. Hanušové na toku žádné větší škody nevznikly, ani nedošlo k úhynu ryb. Další šetření pak zjistilo, že havárii zavinił školák, který našel kanistr s pěti litry vyjetého oleje. Olej vylil do potůčku, který teče z Vavřince do Zubřiny a prázdný kanistr do potůčku zahodil. Čímž se postaral o práci hasičům, a o starosti vodohospodářům a rybářům. Kolik jeho „klukovina“ stála peněz ani

nikdo nevyčísloval. Nezodpovědného majitele, který kanystr odhodil do volné přírody, se zjistit nepodařilo.

PŘEDNÁŠKA

Ve čtvrtek 7. března přednášel v malém sále městského kulturního střediska historik umění Josef Haas o životě a díle plzeňského výtvarníka Jaroslava Krátkého. Přednášku pořádalo Muzeum Chodská.

OPĚT NA NÁMĚSTÍ

V pondělí 11. března zahájili zdravotníci protestní akci Titanik, která má trvat do zahájení volební kampaně, tedy do poloviny května. Také zaměstnanci domazlické nemocnice uspořádali ten den mítink na domazlickém náměstí. Uskutečnil se za přítomnosti necelých dvou stovek lidí. Zdravotníci žádají zvýšení nízkých platů. Mítink, na kterém vystoupili předsedkyně domazlické základní organizace Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče ČR Marie Ryšková, předseda lékařského odborového klubu MUDR. Karel Kaše a zástupce politické strany SD-LSNS, trval 11 minut. Zahájilo a zakončilo jej houkání sirén dvou přistavených sanitních vozů.

Požadavek na zvýšení platů je jistě oprávněný. Platy zdravotníků skutečně nejsou odpovídající. Otázkou ovšem je, jak zdravotnictví hospodaří. Je dost známé, že v něm ročně mizí miliony a miliardy, aniž by se situace podstatně zlepšila. Mnozí občané přirovnávají zdravotnictví k bezedné jámě. Odborníci zase tvrdí, že při trochu lepším hospodaření by mělo zbýt i na zvýšení platů zdravotnického personálu. Jisté je, jak ukázaly i některé kon-

troly hospodaření domážlické nemocnice, že ve zdravotnických zařízeních vládne do značné míry nehospodárnost a představa, že stát je povinen zaplatit všechno. A to situaci celého resortu ztěžuje. Pro příklad nemusíme chodit daleko. Před šesti lety demonstrovali domážličtí zdravotníci na domážlickém náměstí za to, aby jim byla přidělena rozestavěná budova, která měla původně sloužit jako sekretariát komunistické strany. Nic nedali na varování rozumnějších lidí, že tak veliký objekt nepotřebují, že provoz domu bude drahý a pro zdravotnictví nerentabilní. Budovy si doslova vydupali, aby po čase zjistili, že je skutečně nemohou ani využít, ani financovat jejich provoz. Od svého plánu tedy ustoupili, jeden dům dostala spořitelna a druhý, větší a už přeprojektovaný podle představ zdravotníků, zůstal státu, ať si s ním dělá, co chce a co umí. Naštěstí se řešení našlo. Ovšem za cenu další přestavby suterénu domu, tedy dalších zbytečně vynaložených peněz.

Pondělní demonstrace se konaly po celé republice. Té hlavní, kterou svolal předseda Lékařského odborového klubu David Rath na Václavské náměstí, se zúčastnili i zaměstnanci domážlické nemocnice, kteří do Prahy vypravili dva autobusy.

KONCERT

14. března se ve velkém sále městského kulturního střediska konal II. abonentní koncert Kruhu přátel hudby. Představila se na něm dvojice členů České filharmonie „DUO DI BASSO“, kontrabasista Jiří Hudec a violoncellista František Host.

KŘEST DOSPĚLÝCH

17. března v 8 hodin sloužil v arciděkanském kostele Narození Panny Marie v Domažlicích slavnostní mši svatou biskup Msgre František Radkovský. Součástí mše byl křest sedmi dospělých, kteří se na tento den připravovali více než rok.

KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY

uspořádaly Nadace Za staré Domažlice a arciděkanský úřad v pondělí 18. března v arciděkanském kostele. V podání pěveckého sboru Nová Česká píseň z Plzně na něm zazněly skladby G. A. Palestriniho, G. F. Händela, J. Campana a Requiem a Liturgické písně Zdeňka Lukáše. Výtěžek koncertu chce nadace věnovat na opravu muzejních sbírek, poškozených při požáru Chodského hradu.

PŘEDNÁŠKA TOMÁŠE HALÍKA

Páter docent PhDr. Tomáš Halík přednášel pro Českou křesťanskou akademii 29. března v sále Domova mládeže v ulici Boženy Němcové na téma „O atheismu trochu jinak“. Tomáš Halík, jehož rodina má kořeny v Domažlicích, je oblíbený zejména mezi mládeží. To se ukázalo i na jeho zdejší přednášce, jejímiž posluchači byli převážně mladí lidé, studenti domažlických škol.

ANGLICKÝ PĚVECKÝ SBOR

*Southampton University Chamber Chor navštívil ve středu 20. března na pozvání domažlického pěveckého sboru Nový sbor naše město. V 19 hodin vystoupil v arciděkanském kostele. Sbor vznikl počátkem šedesátých let. Zpívají v něm studenti všech fakult univerzity. V Domažlicích se Angličané představili čtyřmi druhy skladeb. Nejprve to byly černošské spirituály, které tvoří ústřední část oratoria *A Child of our Time* od Michaela Tippeta. Následovaly osmihlasá skladba „Missa bel amfitrit altera“ Orlanda di Lassa, „Gotická suita pro varhany“ Leóna Boelmana a šestihlasý sbor „Beati Quorum Visa“ Sira Charlese Stanforda. Koncert měl mimořádný úspěch, posluchači oceňovali výkony sboru častým a dlouhým potleskem.*

DIVADLO

V sobotu 23. března hostovalo v Domažlicích Divadlo Jára Cimrmana se hrou „Záskok“. Zájem o vystoupení populárního divadla byl tak velký, že pořadatelé nakonec museli uspořádat představení dvě – odpolední a večerní.

KRUH POROZUMĚNÍ

Ve dnech 29.–31. března se v Domažlicích sešel na svém pravidelném jarním zasedání Kruh přátel česko-německého porozumění. V pátek 29. března odpoledne uspořádal pod záštitou přednosty okresního úřadu Mgr. Pavla Faschingbauera v malé zasedací síni okresního úřadu „ROZHOVOR U KULATÉHO STOLU“ s organizacemi, které se zasazují o česko-

německé porozumění. Přítomni byli zástupci Seltingergemeinde, Ackermannsgemeinde, evropských regionálních sdružení, Unie pro dobré sousedské vztahy s německy hovořícími zeměmi a dalších devatenácti organizací a sdružení. Setkání u kulatého stolu předcházela vernisáž výstavy politických karikatur Josefa Čapka, instalované ve foyeru Knihovny Boženy Němcové. Exponáty do Domažlic připutovaly z výstavy v budově Spolkového sněmu v Bonnu. V sobotu konference pokračovala celodenním výročním shromážděním Kruhu porozumění v malém sále MKS. Večer pořadatelé připravili pro účastníky setkání „Koncert porozumění“ v refektáři augustiniánského kláštera. Vystoupila Musica Puellarum s programem, věnovaným barokní hudbě. Všichni přítomní byli nadšeni výkony souboru, němečtí účastníci mezi sebou dokonce uspořádali sbírku na mimořádný honorář pro účinkující. V neděli se členové Kruhu se svými hosty zúčastnili mše svaté v klášterním kostele, kterou česko-německy sloužil převor kláštera P. Emil Dorníček, a po ní navštívili Muzeum Jindřicha Jindřicha. Prohlédli si i prostory budoucí domažlické galerie.

KONCERT UČITELŮ HUDBY

Ve čtvrtek 28. března se v sále MKS uskutečnil už třetí koncert učitelů hudby z domažlického okresu. Záštitu nad koncertem převzali starostka Domažlic, paní Jaroslava Wollerová, přednosta okresního úřadu Mgr. Pavel Faschingbauer a ředitel školského úřadu Vladimír Kortus.

BILLBOARDY A REKLAMA V MPR

se množí jako houby po dešti a množily by se ještě více, kdyby tomu nebránil památkový zákon a výnos o zřízení městské památkové rezervace (dále také MPR). Na jiném místě tohoto zápisu se zmiňují o záměru jistě cestovní kanceláře, která na budovu banky vedle radnice zamýšlela umístit pětimetrový otočný neonový globus. Brněnští provozovatelé kasina v bývalé Dubině na náměstí chtěli zase do štítu tohoto domu, směrem k východní bráně, umístit kulatý světelný terč o průměru 3 metry, ve kterém by se postupně rozsvěcovaly barevné žárovky. Nad a pod terčem měl svítit (blikat) název „Casino“. Obě „reklamní pohromy“ se naštěstí podařilo od města odvrátit, i přes to, že se to příslušným podnikatelům velice nelíbilo. Brňáci v zajímavém rozhovoru na téma reklama v památkové rezervaci přiznali, že s podobnou reklamou neuspěli v Brně a v Jihlavě, domnívali se prý ale, že v Domažlicích se jim to podaří. Na otázku, proč právě Domažlice by měly být hloupější než jiní, pokrčili rameny a zamumlali něco v tom smyslu, že když jsme tady u té hranice ... O tom že páni z Brna, i když sami neuspěli, měli přece jen trochu pravdy, svědčí další nešvar, který se v jiných památkových rezervacích nevidí, zato v naší památkové rezervaci se náramně zabydluje. Jsou jím velkoplošné reklamy, tak zvané billboardy. Zejména na hranicích rezervace, po celé délce Komenského a Poděbradovy ulice zdobily donedávna kdejakou zed' a ohraď. Prý jde o hlavní městskou dopravní tepnu, kterou vjíždí do republiky řada cizinců, a ty je žádoucí informovat. MPR Domažlice tedy svým vzhledem opět jednou doplatila na blízkost hranic. Památkáři zpočátku velkoplošné reklamy na hranicích

rezervace povolovali. Koncem roku 1995 však ministerstvo kultury rozeslalo všem okresním úřadům a městům, ve kterých jsou městské památkové rezervace, upozornění na nepřipustnost povolování velkoplošných reklam v MPR. V prosinci 1995 probíhala na okresním úřadě pravidelná kontrola jeho činnosti. V jejím rámci navštívili úřad pracovníci památkové inspekce ministerstva kultury, vedoucí odboru památkové inspekce JUDr. Varhaník a inspektor odboru PhDr. Noll s pověřením, provést kontrolu městských památkových rezervací Domažlice a Horšovský Týn. Zatímco v Horšovském Týně byli vcelku spokojeni, stav v domažlické MPR označili za katastrofální a přístup památkářů referátu kultury k poměrům v rezervaci za neomluvitelně liberální. Při projednávání výsledků kontroly v lednu 1996 předložili přednostovi okresního úřadu podpisu protokol, který v jednom svém bodě uložil zajistit ve spolupráci s městským úřadem okamžité odstranění všech velkoplošných reklam v MPR Domažlice a přednostu úřadu vyzval k finančnímu postihu vedoucí referátu i památkových inspektorů za porušování zákona 20/1987 Sb. o státní památkové péči a stavebního zákona v téže MPR. Památkáři předložili protokol městskému úřadu a spolu s jeho odborem výstavby vyzvali majitele velkoplošných reklam v městské památkové rezervaci k jejich odstranění s tím, že umístování billboardů nebude nadále v MPR přípustné. To ovšem vzbudilo v řadách postižených majitelů reklam i pronajímatelů ploch silnou nevoli. Případ se dostal až na únorové městské zastupitelstvo. Jeho projednávání bylo dosti bouřlivé. V průběhu zasedání se ukázalo, že většina zastupitelů není informována ani o ustanoveních vyhlášky o zřízení MPR.

Domažlice, ani o tom, kudy přesně vedou hranice rezervace. Když vedoucí stavebního odboru radnice pan Krautwurm a vedoucí referátu kultury okresního úřadu pí Závacká uvedli, že severní hranice rezervace kopíruje bývalé městské hradby a vede tudíž právě uprostřed vozovky v Poděbradově ulici, dožadovali se někteří přítomní občané a někteří zastupitelé jejího posunutí až k zadním traktům domů ve Vodní ulici. Po vysvětlení paní Závacké, že vyhlášku i její případné změny musí schvalovat vláda ČR, navrhli zastupitelé jiné řešení – udělit pro velkoplošné reklamy, umístěné na hranicích rezervace, výjimku ve vyhlášce o režimu MPR. Na to vedoucí stavebního odboru městského úřadu pan Krautwurm vysvětlil, že umísťování velkoplošných reklam v MPR ministerstvo kultury nedovoluje a že pokud je mu známo, v těch MPR, které měl možnost navštívit, velkoplošné reklamy instalovány vůbec nejsou. Zastupitelstvo se poté rozhodlo jednání o velkoplošných reklamách odložit. O velkoplošných reklamách se pak jednalo ještě v březnu a na dalších dvou zasedáních městského zastupitelstva. Na základě důrazného upozornění ministerstva kultury, že město by mohlo být vyřazeno z Programu regenerace MPR, ze kterého dostává ročně na opravy památek v MPR poměrně značné částky, museli nakonec majitelé reklam ve druhé polovině roku billboardy odstranit.

VÝSTAVA VÁCLAVA SIKY,

Václav Sika, konzervátor Muzea Chodská, vystavoval v březnu své obrazy a kresby v Chodském knihkupectví na náměstí.

PŘÍSPĚVKY ORGANIZACÍM

Na svém březnovém zasedání přidělovalo městské zastupitelstvo příspěvky na činnost občanským sdružením a organizacím, působícím na území města. Z rozpočtu města je letos pro tyto účely vyděleno 80 000 Kč. Březnové zastupitelstvo schválilo příspěvky těmto organizacím a sdružením:

<i>TJ Jiskra – košíková – na dorosteneckou ligu</i>	<i>10 000,-</i>
<i>Junioři Jiskra – odbíjená – doprava na turnaj do Budelu</i>	<i>7 000,-</i>
<i>Jednota Orel – na besídku ke Svátku matek</i>	<i>1 000,-</i>
<i>Svaz diabetiků ČR – sponzorský příspěvek</i>	<i>5 000,-</i>
<i>3. skautský oddíl – na letní tábor dětí</i>	<i>3 000,-</i>
<i>Klub českých turistů – na pochod Krajem strážců hranic</i>	<i>2 000,-</i>
<i>Společnost nevidomých Domažlice – na nákup zdravotních pomůcek</i>	<i>5 000,-</i>
<i>Svaz sluchově postižených – na provoz poradenského střediska</i>	<i>5 000,-</i>
<i>Hasičský záchranný sbor Domažlice – na nákup ceny</i>	<i>1 000,-</i>

Celkem zastupitelstvo rozdělilo 39 000,- Kč.

POČASÍ V BŘEZNU

Březen byl měsícem plískanic. Na jeho počátku padal sníh a denní teploty se pohybovaly kolem nuly. V polovině měsíce klesly až na -2° a sníh se střídal s deštěm, ve druhé polovině měsíce pak stále poprchávalo. Teploty pomalu rostly až k $+8^{\circ}$ C ve dne na konci měsíce

DUBEN

ZAHÁJENÍ PROVOZU MĚSTSKÉ KNIHOVNY

V pondělí 1. dubna zahájila domažlická starostka provoz Městské knihovny Boženy Němcové, kterou město od tohoto data zřizuje jako svoji příspěvkovou organizaci. Okresní úřad na základě žádosti města předal ministerstvu financí návrh na bezúplatný převod větší části majetku bývalé okresní knihovny, tedy majetku státního, městu Domažlice. Jedná se o knihovní fondy i o vybavení knihovny. Do doby, než převod proběhne, má město veškeré vybavení knihovny v bezplatném pronájmu. 2. dubna měla knihovna den otevřených dveří, na kterém seznamovala zájemce s prací zařízení.

NOVÁ PRODEJNA ELEKTRO

Firma Elektro H & Š otevřela v pondělí 1. dubna v průjezdu domu čp. 58 na náměstí Míru svoji další prodejnu. Zájemci zde najdou bohatou nabídku HIFI věží, videorekordérů, televizorů. Prodejna se specializuje na značky Technics, Aiwa, Sharp a Sony.

NÁVŠTĚVA MINISTRA VNITRA

Ve čtvrtek 11. dubna zavítal do Domažlic ministr vnitra Jan Ruml. Navštívil okresní úřad, kde se sešel ke krátké besedě s vedoucími jednotlivých referátů. Pak odjel do sídla okresního velitelství Policie České republiky. V chovné stanici policejních psů si zahrál s rukávem na ruce na figuranta. Odpoledne besedoval se studenty domažlického gymnázia.

JUBILEJNÍ KONCERT

Jubilejní koncert, na kterém si domažlická veřejnost připomněla 120. výročí narození Jindřicha Jindřicha a Václava Flégla a založení Čerchovanu před 95 lety, 21. dubna 1901 (sbor byl pojmenován podle návrhu zdejší učitelky Elišky Příbylové), se konal ve čtvrtek 11. dubna v 19.30 hodin ve velkém sále městského kulturního střediska. V programu večera vystoupily Čerchovan se sbormistrem Václavem Cibulkou, koncertní pěvkyně sopránistka Svatava Jiroušková-Luhanová, klavíristka Martina Reichová a Domažlický dívčí sbor řízený Františkem Kumperou a doprovázený Jiřinou Eretovou – klavír, Janou Hajdukovou – flétna, Vladimírem Baierem – dudy a Jaroslavem Lucákem – housle. Účinkující umělci přednesli skladby Jindřicha Jindřicha, Adama Michny z Otradovic, Antonína Dvořáka a dalších skladatelů. Nechyběly ani chodské lidové písně v úpravách Jindřicha Jindřicha a Vladimíra Baiera. Večer uzavřela, jako už tradičně koncerty Čerchovanu, Bulačina, kterou na text Jindřicha Šimona Baara zkomponoval Jindřich Jindřich.

DOMAŽLICE MAJÍ GALERII

Už dlouhou dobu, vlastně téměř tři desetiletí, se mezi domažlickou kulturní veřejností čas od času probírala možnost zřídit ve městě obrazovou galerii. Po roce 1990 začala tato myšlenka nabývat konkrétní podobu, když řád sv. Augustina slíboval zřídit galerii v takzvaných Alejích, v krámcích v jižní ohradní zdi kláštera. Dokonce na galerii nechal zpracovat projekt, jehož autorem byl ing. arch. Josef Hyzler z Prahy. Projekt, který počítal i s využitím klášterní zahrady, byl velmi pěkný a nadchl jak město, tak domažlickou kulturní obec. Problém byl „pouze“ v tom, že „Aleje“ řádu nepatřily. Při sepisování pozemků a budov na restituci majetku řádů a kongregací (Parlament schválil příslušný zákon v roce 1991) totiž právníci řádu přehlédli, že „Aleje“, dříve nedílná součást klášterní zahrady (logicky, jedná se o její ohradní zeď), dostaly v sedmdesátých letech samostatné pozemkové číslo. Někdy v šedesátých letech přešly totiž do majetku Restaurací a jídelen později přejmenovaných na Chodské restaurace a hotely. Restaurace v sedmdesátých letech interiér Alejí přestavěly a podstatně zmodernizovaly. Při té příležitosti je nechaly v katastru nemovitostí oddělit od klášterní zahrady a přepsat na sebe, jako svůj majetek. A tato dřívější část pozemku zahrady v nároku augustiniánů na restituci uvedena nebyla. Aleje se měly privatizovat a na privatizaci netrpělivě čekalo několik zájemců z řad místních podnikatelů. Chtěl-li řád dostat Aleje zpět, musel podat soudní žalobu na vydání. Což učinil. Současně se obrátil s prosbou o pomoc na okresní úřad a město Domažlice. Obě oslovené instituce, k nemalé nevůli části občanů města, nárok řádu u soudu podpořily právě s argumentem, že objekt

má sloužit jako galerie, která ve městě dosud schází. Její vybudování na jednom z nejatraktivnějších míst městské památkové rezervace by bylo pro město a jeho občany nesporně přínosem. Soud rozhodl ve prospěch řádu. Jak vše dopadlo dál, to podrobně líčí kronikářský záznam z roku 1994. Zde tedy jen stručně řekněme, že řád svůj slib nesplnil (patrně ani nikdy splnit nemínil a jen se řídil úslovím o ptáčkovi, kterého „když lapají, pěkně mu zpívají“). Místo pro galerii tedy v Domažlicích opět nebylo. Po požáru Chodského hradu, když se jednalo o další využití celého objektu, padl návrh zřídit galerii v přízemí východního křídla hradu. Protože Muzeum Chodská má rozsáhlé obrazové sbírky, které dosud nemělo kde prezentovat, a pracují v něm i příslušní odborníci, zdálo se toto řešení být všestranně výhodným. Návrh muzejníků však narazil na nesouhlas městské rady, která chtěla v hradu zřídit restauraci. A muzeum, galerie a ještě restaurace se už do hradu jednoduše nevešly. V téže době, kdy městská rada zamítla galerii v Chodském hradu, tedy na podzim 1995, jednal okresní úřad o využití domu ve Staškově ulici čp. 265, který začala stavět komunistická strana jako svoje sídlo před rokem 1990. V přízemí domu byly rozsáhlé prostory, určené původně pro kuchyni, sklad zeleniny a jídelnu. Tyto prostory zůstaly i po předpokládaném obsazení zbytku objektu nevyužity. Zájem o ně projevila pouze jedna firma, která je mínila upravit na výrobní prostory. O celé galerijní historii věděli samozřejmě i všichni členové vedení okresního úřadu, zřizovatele Muzea Chodská. Vedoucí kanceláře přednosta okresního úřadu PhDr. Petr Mužík a vedoucí referátu vnitřních věcí pan Miroslav Pittner, kteří se jako zástupci majitele, státu, zabývali využitím zmíněného „komu-

nistického“ domu, přišli posléze s návrhem, zda by galerii nešlo umístit do prostor předpokládané jídelny. Muzejníci si nabízené místnosti prohlédli a byli nadšeni. Mramorové podlahy, vysoká okna, zabudovaná vzduchotechnika, možnost zřízení depozitáře obrazů, to vše galerii ideálně vyhovovalo. Okresní úřad vzápětí uvolnil ze svých rezerv potřebné finanční prostředky pro úpravu prostor. Projekt galerie zpracovali v rekordně krátké době jednoho měsíce manželé inženýři architekti Blanka a Oldřich Hýskovi z Plzně a už v prosinci 1995 začala domažlická firma Stafiko s nutnými stavebními úpravami. Podle projektu měla mít galerie dvě velké výstavní místnosti, jednu pro stálou expozici a druhou pro výměnné výstavy, depozitář, kancelář a sociální zázemí. Do stálé expozice se muzeum rozhodlo přestěhovat z trhanovského zámku obrazy bratří Špillarů a celou galerii pojmenovat Galerie bratří Špillarů. Okolo padesáti obrazů Karla a Jaroslava Špillarových, včetně známých Jaroslavových obrazů *Robota*, *Výměnkáři*, *Malé krajčářky*, tak získalo nové, pro obrazy vhodnější umístění, než měly v trhanovském zámku. Díky okresnímu úřadu, architektům, stavební firmě i obětavé práci muzejníků se za necelý půlrok po vyslovení prvního záměru domažlická galerie stala skutečností. V pondělí 15. dubna v 16.30 odpoledne ji za přítomnosti 180 prvních návštěvníků slavnostně otevřel přednosta okresního úřadu Mgr. Pavel Faschingbauer. Tím, jak řekl ve svém úvodním vystoupení, vyvrcholilo, naštěstí šťastně, šestileté úsilí o galerii v Domažlicích.

Vedoucí Galerie bratří Špillarů se stala historička umění paní PhDr. Ludmila Růženecká, jejím zástupcem je pan Václav Sika, dosavadní

konzervátor Muzea Chodská a sám malíř – autodidakt, pokladní a průvodkyní je paní Šebestová.

KONCERT

Na 3. abonentním koncertu Kruhu přátel hudby, 25. dubna ve velkém sále městského kulturního střediska, vystoupila Ludmila Vernerová – zpěv, za klavírního doprovodu Jindry Kramperové.

SDRUŽENÍ OBNOVY ČERCHOVA

Toto sdružení se ustavilo v Domažlicích během března a o posledním dubnovém pátku (27. 4.) mělo v jídelně gymnázia první valnou hromadu. Jeho nejvyšším orgánem je pětičlenné předsednictvo. Předsedou se stal ing. J. Hezký, jednatelem J. Cibulka a členy MUDr. Hynek Faschingbauer a J. Batko. Podle stanov, schválených ministerstvem vnitra, má mít sdružení i tříčlennou dozorčí radu. Zatím však byl zvolen pouze jeden její člen, A. Janovec. Sdružení obnovy Čerchova chce nabídnout členství turistům, skautům, Městskému kulturnímu středisku Domažlice, Svazu ochránců přírody, městu Domažlice, referátu regionálního rozvoje okresního úřadu a obcím Chodské ligy (sdružení obcí Horního Chodská). A o co sdružení jde? Především o obnovu sjezdovky na Čerchově, kterou už několik let marně prosazují domažličtí lyžaři. Proti jejímu obnovení se totiž tvrdě staví ochránci přírody, kteří v možnosti rekreačního lyžování na Čerchově vidí značné nebezpečí pro tamní přírodu. Ať už mají pravdu nebo ne, některé argumenty sdružení – například, že sjezdovka fungovala za první

republiky a přírodu neohrožovala, a že by nyní fungovala přesně stejně, se zadají být, řekněme, poněkud idealistické. Pamětníci, Sněhaři, vyprávějí, jak se za první republiky na Čerchově lyžovalo. Jezdilo se vlakem do Klenčí nebo do Brodu (*Furth in Wald*). Odtud pak se na lyžích a pěšky šlapalo na Čerchov. Sjezdovka sama byl úzký proužek vykáceného lesa, takže neopatrný lyžař často skončil v nějakém stromě. Naštěstí kromě nějaké boule a množství zlámaných lyží se zde prý obvykle nic horšího nestalo. Po lyžování se pravidelně jelo do Brodu, do jedné tamní hospody na horký grog, a pak vlakem zpět do Domažlic. Jak by takovýto způsob lyžování chtělo Sdružení obnovy Čerchova obnovit dnes, je velká neznámá. Dnešní lyžaři vyžadují široké sjezdovky s jedním či více vleky, záchytná parkoviště, parkoviště u sjezdovek, možnosti občerstvení přímo na místě, případně lanovky... Jinak by lyžování nebylo atraktivní a sjezdovku by využívalo maximálně pár otužilců. Uvidíme, jak se budou představy sdružení vyvíjet dál.

TURISTIKA

V pondělí 8. dubna uspořádali domažličtí turisté vycházku Kdyně – Podzámčí – Příkopy – Herštýn. Trasa měřila 12 km. V neděli 14. dubna vyrazili na celodenní výlet k pramenům Radbuzy.

RYBÁŘSKÁ SOUŘEŽ

V sobotu 28. dubna bylo na rybníce U tří vrb nezvykle živo. Domažličtí rybáři tu pořádali závody v chytání ryb. Celkovým vítězem rybářského klání se stal pan Doleček, jehož úlovky dohromady měřily 386 cm.

MAJÁLĚS

„Průvod národů“ procházel Domažlicemi v pondělí 30. dubna odpoledne. Národy a národnosti se v něm sešly všelijak roztodivné. Nejvíce na sebe upozorňovali Arabové, kteří se halasně dožadovali - snad restituce - velbloudů a neustále povykovali „Chceme zpátky velbloudy“. Několik černochů poskakovalo do rytmu čehosi rytmického, v průvodu kráčela drobnými křůčky i Japonka či snad Čínanka. Exotičtí návštěvníci ovšem nepřijeli z dalekých zemí. Do jednoho byli studenty domažlického gymnázia a dalších místních škol, kteří svým „Průvodem národů“ oslavovali studentská majáles. Na závěr pak všechny národy v příkladné shodě zvolily MISS Majáles.

POČASÍ V DUBNU

Zhruba do poloviny měsíce bylo chladno, s občasnými dešťovými přeháňkami. Denní teploty se pohybovaly od +2 do +6° Celsia.

KVĚTEN

GALÍ OPTIK ZAHÁJIL VÝROBU

Německá firma Galí Optik 2. května slavnostně otevřela svůj nový závod v Chrastavické ulici. Na celkové ploše 6 000 m² pracuje 300 lidí. Ročně by zde měli vyrobit více než dva miliony brýlových obrub. Podíl lidské práce při výrobě rámečků na brýle je překvapivě vysoký a dělá až 50 %. V Německu je pracovní síla, díky tamním odborům, drahá, a tak majitel firmy hledal pracovní sílu levnější. U nás ji našel celkem bez problémů, což ovšem pro naši zemi není asi ani dobré vysvědčení, ani výhoda.

OSLAVY OSVOBOZENÍ

začaly v pátek 3. 5. dopoledne kladením věnců na židovském hřbitově, u Hrobu v dále a na Chodském náměstí. Odpoledne se konala vernisáž výstavy obrazů holandského malíře Huberta Roestenburga v refektáři kláštera. Otevřela ji starostka města, paní Jaroslava Wollarová. Hubert Roestenburg se narodil v roce 1935 v Amsterdamu. Jeho otec je malířem církevních obrazů a také jeho sourozenci se věnují umělecké tvorbě. Vystavující umělec žil na mnoha místech Evropy, v současné době si pronajal domek

v Polžicích. V podvečer v 19 hodin pokračovaly oslavy koncertem Cantores Pragensis v arciděkanském chrámu. Na koncertu, který pořádaly Nadace Za staré Domažlice, městské kulturní středisko a Kruh přátel hudby zazněly duchovní skladby B. M. Černožského, F. X. Brixiho, N. A. Škroupa a dalších autorů.

V sobotu 4. května se asi 170 občanů zúčastnilo vzpomínkového shromáždění na náměstí. Zahájila je starostka města paní Jaroslava Wollerová, hlavní projev přednesl čestný občan Domažlic, účastník domažlického protifašistického odboje profesor ThDr. Miloš Bič. Přítomné vyzval, aby nevzpomínali s nenávisť, ale také aby na okupaci a válku nezapomínali. Hovořil i o současnosti naší země a kritizoval některé nešvary dnešních dní. Více lidí než shromáždění samotné přilákal na náměstí večerní ohňostroj.

DOMAŽLICKÝ PŮLMARATÓN

V sobotu 4. května v 15 hodin odpoledne odstartoval Emil Zátopek, který přijel do Domažlic i se svojí manželkou Danou, 3. ročník Mezinárodního domažlického půlmaratónu Emila Zátopy. Počasí nebylo k závodníkům příliš vlídné, bylo sychravé a foukal silný vítr. Přes to se na startu sešlo 93 běžců, z nichž 86 závod dokončilo.

Výsledky:

V kategorii mužů byli na startovní čáře i tři závodníci z Keni a suverénně obsadili první tři místa. Zvítězil Thomas Cherusei časem 1:03:06. 21. byl Jiří Šimek z Jiskry Domažlice (1:10:57).

Ženy: 1. Natalia Galuško, Ukrajina, 1:15:39.

KONCERT

Ve čtvrtek 9. května se ve velkém sále městského kulturního střediska představilo domácí hudební veřejnosti Klavírní trio Academia – mladí umělci Pavel Šafařík, housle, Jaroslav Matějka, violoncello a Petr Jiříkovský, klavír.

KONCERT SVĚTOZNÁMÉHO KYTARISTY

Lubomíra Brabce, spojený s výstavou obrazů akademického malíře Jiřího Kolaříka, se konal ve středu 15. dubna ve velkém sále městského kulturního střediska. Lubomír Brabec studoval v r. 1980 na britské Royal Academy of Music. Koncertoval v mnoha zemích světa, v Asii, v Evropě i v Americe.

SPIRITUÁL KVINTET V DOMAŽLICÍCH

Beznadějně vyprodaný byl velký sál městského kulturního střediska na středu 22. května. Do Domažlic totiž opět po několika letech zavítal dnes už téměř legendární Spirituál kvintet nebo také Tichotovci, jak se jim říká v umělecké branži podle zakladatele, uměleckého vedoucího, kytaristy a zpěváka souboru v jedné osobě, Jiřího Tichoty. Jádro souboru, čtyři muži a dvě ženy, už spolu zpívá téměř čtyřicet let. Spirituál kvintet šel za uplynulého režimu vždy tak trochu proti proudu, získal si pověst rebela, a i to, spolu s jeho nesporným interpretačním mistrovstvím, mu přineslo oblibu, které se těší podnes. Ani tentokrát své domácí příznivce, mladé i starší věkem, nikoli však duchem, nezklamal.

ZLATÁ SVATBA MANŽELŮ BIČOVÝCH

50 let společného života oslavili sobotu 25. května v obřadní síni radnice manželé Marta a Miloš Bičovi. O čestném občanovi Domažlic, profesoru ThDr. Miloši Bičovi, se domažlická kronika zmiňuje podrobněji v zápisech z předchozích let. Jubilantům přišly popřát jejich rodina a asi čtyři desítky lidí, vesměs členů zdejšího evangelického sboru, jehož býval Miloš Bič farářem. Nechyběla ani starostka města Jaroslava Wollerová. Obřad řídila předsedkyně Sboru pro občanské záležitosti Libuše Matějková.

Manželství Miloše Biče a paní Marty je ve svých počátcích poznamenáno tragickými událostmi druhé světové války. Paní Marta přišla do Domažlic se svým prvním manželem JUDr. Antonínem Žlábkem po zabrání Sudet, odkud mladou rodinu vyhnali fašisté. Útočiště tenkrát našli na domažlické evangelické faře. Antonín Žlábek se záhy sprátelil s farářem zdejšího sboru Milošem Bičem. Společně s ním a s dalšími domažlickými evangelíky založil domažlickou skupinu Bratrského díla, organizace, která se nejprve starala o pomoc uprchlíkům ze Sudet, české i německé národnosti, později, po okupaci zbytku republiky v březnu 1939, se zapojila do ilegálního boje proti okupantům. Někdy tenkrát si oba muži – dr. Žlábek a dr. Bič – slíbili, že kdyby se jednomu z nich něco stalo, postará se ten druhý, pokud přežije, o přítelovu rodinu. Oba pak na jaře 1940 gestapo zatkló. Antonína Žlábků popravili nacisté spolu s dalším Domažličanem, členem Bratrského díla Janem Procházkou, v sekerárně berlínského vězení Plötzensee. Dr. Bič koncentrák přežil a vrátil se v květnu 1945 domů. Tady se dozvěděl, že mu válka vzala celou rodinu. Oba, Marta Žlábková i Miloš

Bič, tak zůstali sami. Spřátelili se a v květnu 1946 se vzali. Byla prý to tenkrát obrovská domažlická senzace, jak dr. Bič v žertu připomněl. Poprvé po více než třech letech se totiž v Domažlicích ženil farář.

U příležitosti své zlaté svatby věnovali manželé Bičovi finanční příspěvek na opravu Chodského hradu.

Po slavnostním obědě, který slavili v rodinném kruhu v penzionu Viola, se profesoru Bičovi splnilo jeho velké přání – domažličtí evangelíci spolu s radnicí pro něj připravili výlet na Čerchov. Hosty při něm provázel ředitel městských lesů ing. Benda, který panu profesorovi a jeho paní poutavě vyprávěl o zdejší přírodě a ochotně jim ukázal a vysvětlil všechno, co je zajímalo. A protože profesor Bič je ještě ve své osmdesátce ve výborné fyzické kondici, prošel celý vrchol Čerchova křížem krážem. V neděli pak ThDr. Bič kázal ve zdejším evangelickém sboru a odpoledne odjel s rodinou zpět do Prahy.

VÝSTAVA DIAPOTRAVIN

Druhá regionální prodejní a kontraktační výstava diapotravin a dalších potřeb pro diabetiky se konala v sobotu 25. května v obou sálech městského kulturního střediska. Vystavovalo 23 vystavovatelů, přišlo 338 lidí, což bylo o něco více než loni. Ani letos však sortiment nabízených potravin, potravinových doplňků a pomůcek pro diabetiky nepřekvapil ničím novým. Většinu předváděných výrobků nabízejí specializované prodejny diabetikům už několik let.

NAROZENINY JIŘÍHO HANY

29. května oslavil osmdesáté narozeniny pan Jiří Hana, známý domažlický regionální historik. Jiří Hana se narodil v rodině významného domažlického měšťana a kupce Jakuba, „Kubíčka“ Hany. Vystudoval zdejší gymnázium, na kterém maturoval v roce 1935. Po maturitě pracoval na městském úřadě, nejvíce ho ale přitahovaly kulturní dějiny Domažlic. Od konce třicátých let patřil k výrazným postavám domažlického kulturního života. Od roku 1938 byl za městský úřad členem knihovnické rady městské knihovny, na počátku padesátých let se stal ředitelem Muzea Chodsko. V této funkci setrval až do roku 1976, kdy odešel na odpočinek. Jako ředitel muzea si Jiří Hana dopisoval s celou řadou významných osobností českého a slovenského kulturního života, s historiky, literárními vědci, malíři, sochaři. Spolu s profesorem dr. Františkem Roubíkem byl iniciátorem otevření pamětní síně Jana Sladkého-Koziny obci v Újezd (otevřena 1956). V domažlickém klášterním kostele inicioval pátrání po ostatcích slovenského humanistického básníka a domažlického měšťana Jána Sylvána. Shromáždil četné doklady o působení K. J. Erbena, J. K. Tyla, Boženy Němcové, Aloise Jiráska a dalších představitelů české literatury, národopisu a výtvarného umění v Domažlicích a na Chodsku od počátku 19. století do II. světové války. Jeho literárně historická pásma – např. o J. K. Tylu, o bitvě u Domažlic roku 1431, o Boženě Němcové, o chodské rebelii proti vrchnosti - vysílal často Československý rozhlas. Od šedesátých let až do svého odchodu na odpočinek působil rovněž jako člen městské školské a kulturní komise.

VÝSTAVY RESTAUROVANÝCH SBÍREK

Muzeum Chodská prodloužilo pro mimořádně velký zájem veřejnosti výstavu restaurovaného nábytku, instalovanou v Muzeu Jindřicha Jindřicha, až do konce června.

Galerie bratří Špillarů vystavuje v květnu a v červnu 16 obrazů a dvě sochy (dřevořezby). Jde rovněž o sbírkové předměty poškozené při požáru a restaurované. Jedním z nich je gotická madona ze Srbic, známá jako Srbská madona.

PŘESTAVBA „BENZINKY“

Přestavbu benzinové pumpy u výjezdu z Domažlic na Havlovice chystá firma Benzina. Místo staré dosluhující pumpy má na stejném místě stát pumpa ekologicky nezávadná a moderní. Ta stará ovšem zabírala minimum místa. Nová bude muset být větší, aby se do ní vešla i prodejna se sociálním zařízením a minimálně tři stojany. Práce jsou plánovány na letošní květen až září. V současné době nechala Benzina pokácet remízek vzrostlých stromů u staré pumpy, který musí ustoupit nové výstavbě. Asi opravdu musí, ale krásných, zdravých stromů je přece jen škoda.

KLUB ČESKÝCH TURISTŮ

zahájil měsíc květen už tradiční prvomájovou vycházkou rodičů s dětmi 1. 5. Během měsíce pak uspořádal 6 pěších a 1 cyklistický výlet a zájezd svých členů do Českého ráje.

ZNOVU MĚSTSKÁ HROMADNÁ DOPRAVA

Květnové městské zastupitelstvo jednalo o dalším osudu městské hromadné opravy. Ta je prodělečná a město ji musí dotovat. Proto městská rada rozhodla městskou dopravu zrušit. Proti tomu se ale postavili podnikatelé, kteří mají svoje podniky v průmyslové části města, kam se lze dostat pouze městskou linkou nebo osobními auty. Podnikatelé nabídli, že městu na hrazení linek do průmyslové části určitou finanční částkou přispějí. Někteří zastupitelé byli toho názoru, že městská hromadná doprava by měla zůstat zachována alespoň v současném rozsahu, protože část méně využívaných linek už město zrušilo. Nakonec se dohodli na kompromisním řešení: město bude ještě jednat s podnikateli. Pokud budou ochotni na městskou dopravu do průmyslové části města přispívat, budou linky zachovány v dosavadním počtu. Pokud podnikatelé finanční příspěvek odmítnou, spoje do průmyslové části města se zruší a zůstanou zachovány pouze sociální spoje pro důchodce a zdravotně postižené.

POČASÍ V KVĚTNU

bylo vcelku teplé, koncem měsíce vysloveně letní. V posledních letech stále častěji zaznamenáváme značné výkyvy teplot, které se mění doslova ze dne na den. To se stalo právě v květnu, kdy 28. 5. bylo přes den +11° a následující den se rtuť v teploměru vyšplhala na 29° Celsia. Tak prudké střídání teplot přináší mnohým lidem, i mladým, vážné zdravotní potíže. Vůbec se zdá, že se počasí mění. Ve srovnání s dobou před dvaceti-třiceti léty jsou mírnější zimy, je daleko méně sněhu, velké mrazy jsou vzácností.

Léta jsou naopak o nějaký stupeň chladnější. Během měsíce se teploty pohybovaly v rozmezí od 14 do 19° C, dost pršelo.

ČERVEN

KONKURS NA ŘEDITELKU KNIHOVNY

Město Domažlice vyhlásilo konkurs na místo ředitelky městské knihovny. Do konkursu se přihlášily celkem tři zájemkyně, včetně stávající ředitelky knihovny Mgr. Jany Čechové, která v konkursu zvítězila. Ve vedení městské knihovny se tedy nic nezměnilo.

KONCERT ŠTĚPÁNA RAKA

Další vynikající kytarista, Štěpán Rak, se v Domažlicích představil 6. června na abonentním koncertu Kruhu přátel hudby. Svoji hrou strhl posluchače k četnému nadšenému potlesku.

125 LET DOMAŽLICKÉHO GYMNÁZIA

V pátek a v sobotu 14. a 15. června vzpomínalo domažlické gymnázium 125 let svého trvání. Oslavy začaly v pátek v osm hodin ráno shromážděním studentů a pedagogů ústavu před budovou gymnázia. V 10.30 byla v arciděkanském chrámu slavnostní mše svatá. Odpoledne se od 14 do 16 hodin sešlo ve velkém sále městského kulturního střediska slavnostní

shromáždění účastníků oslav, spojené s koncertem talentovaných studentů školy. Od 19.30 hodin pokračoval sváteční pátek v městském kulturním středisku společenským večerem. K tanci a k poslechu hrál Trend.

Po celý den, od 8 do 17 hodin, byl v budovách starého i nového gymnázia Den otevřených dveří. Návštěvníci měli možnost shlédnout všechny prostory.

Oslavy skončily v sobotu v 16 hodin odpoledne v arciděkanském kostele koncertem, na kterém vystoupil Komorní orchestr Domažlice-Furth i/W a pěvecký sbor Nový sbor za řízení furthského sbormistra Roberta Schandera. Na programu bylo REQUIEM Ferdinanda Schuberta a KANTÁTA Dietricha Buxtehude.

V uplynulých 125 letech absolvovalo gymnázium 4.888 studentů a učilo zde 381 profesorů.

HRŮZNÝ ČIN

Úděsná událost, která nadlouho otřásla celým městem, se stala koncem června. Šestnáctiletý učeň J. B. pohlavně zneužil, a pak zabil (uškrtil elastickým obvazem) devítiletého žáka třetí třídy základní školy Jiřího Hojdu. Malý Jirka odešel v kritický den na skautskou schůzku do vily Mařenky. Vrah, který byl rádcem Junáka, přestože měl již trest za obtěžování dětí z minulosti, chlapce pod záminkou přípravy vycházky pro oddíl vylákal do prostoru bývalého vojenského cvičiště pod Vavřínečkem a tam svůj hrozný čin provedl. Tragedie vyvolala v Domažlicích velké pobouření. O případu několik týdnů psal také místní tisk, hledal se viník,

vyjadřovali se policisté, psychologové a sexuologové, sociální kurátorka, soudkyně, občané. Snad to vše bude alespoň varováním pro příště. Malému Jirkovi už žádný, byť sebefundovanější rozbor příčin a následků nepomůže. A domažlický Junák má patrně na dlouhou dobu silně pošramocenou pověst. Ať už jeho vedoucí něco zaviniли či ne.

PRODEJ BYTŮ

Domažlice jsou možná jedním z posledních měst v Čechách, které zatím neprivatizují městský bytový fond. O částečném prodeji bytů do osobního vlastnictví jednalo červnové městské zastupitelstvo. Jednotliví zastupitelé na něm přednesli stanoviska svých stran k prodeji. Zastupitelé se nakonec dohodli na tom, že byty budou nabídnuty k odkoupení pouze stávajícím nájemníkům. Z privatizace vyňali domy ve středu města, které mají zůstat jen v městském majetku.

POČASÍ V ČERVNU

Měsíc začal vysokými teplotami, 1. června bylo 29°C, v dalších dnech se denní teploty pohybovaly od 18 do 22°. Na konci měsíce se ochlázilo. Ochlazení sebou přineslo silný vítr a déšť. Domažlicím se naštěstí vyhnuly průtrže mračen a kroupy, které v jejich okolí, například ve Spáňově a v Zahořanech způsobily značné škody.

ČERVENEC

RECYKLOVANÁ PŘÍRODA

byl název červencové výstavy v galerii bratří Špillarů. Svá díla zde předvedli sochař Jiří Sobotka, asistent na katedře výtvarného umění Vysokého učení technického v Brně a malíř Tomáš Lahoda, žijící v Dánsku, kde vyučuje na Jutské akademii výtvarných umění.

DALŠÍ DISKUSE O VYUŽITÍ ČERCHOVA.

V dubnovém zápise jsme se zmiňovali o nově ustaveném Sdružení obnovy Čerchova a o jeho poněkud nejasném záměru „hájení čerchovské přírody“. V tomto měsíci představili zástupci sdružení veřejnosti svůj plán na vybudování velkého sportovního areálu na Čerchově. Tedy nikoli minisjezdovka, nikoli ochrana přírody, ale jasný podnikatelský záměr. Lyžařský oddíl TJ Jiskra Domažlice už nechal, podle ing. Martina Janovce, místopředsedy lyžařského oddílu TJ Jiskra, zpracovat na obnovení sjezdovky projekt. To rozzlobilo ochránce přírody, kteří začali na ministerstvu pro životní prostředí urgovat urychlené vyhlášení lokality Čerchova za chráněnou krajinnou oblast. Která strana získá pro svoje stanovisko větší oficiální podporu se ale asi hned tak nedozvíme. Co se týká městského veřejného mínění,

pak převládá názor, že Čerchov by měl zůstat takovým, jaký je: v létě otevřený pěší turistice a cykloturistice, v zimě běžkařům.

LESOPARK NA CVIČÁKU?

Tenhle problém by mohl znít podobně jako známé Nerudovské „Kam s ním“. Jen místo slůvka „kam“ by větu uvozovalo slovíčko „co“. Tedy, co s ním? S čím? S jedním z nejkrásněji položených míst Domažlic, se stráněmi pod Vavřincem, obecně zvanými „cvičák“. Kdysi tady bývaly převážně louky, sem tam nějaké pole. V padesátých letech zabrala celý prostor armáda. Cvičovali tu, ještě to není tak dávno, pěšáci z domažlických kasáren. Obyvatele nejstaršího domažlického sídliště Kavkaz mnohokrát ve dne i v noci „oblažovaly“ štěkot samopalů a bojovné „hurá“. Cizincům, neznalým místních poměrů a překvapeným střelbou a křikem, říkali domorodci s nedbalým pokrčením ramen „Á, to nic není, to už zase dobývají kopeček“. Po roce 1989 armáda odešla, „kopeček“ zůstal. A protože se o něj tak dalece nikdo nestaral už v dobách, kdy na něm vládla armáda, vyvinula se zde časem unikátní rostlinná a živočišná společenstva, která už jen tak neuvidíte. V rybníčkách, které vznikly po dírách od granátů, můžete najít vzácnou masožravou rostlinu rosnatku okrouhlolistou, žijí v nich čolci a žáby – skokani i ropuchy, sem tam se po zemi kolem pozorného pozorovatele prosmýkne užovka nebo pomalejší slepýš. V podvečer není vzácností potkat na toulkách i několik ježků, občas lasičku nebo kunu, a když za teplého letního večera rozsvítí svoje lucerničky desítky světlušek, pane, to je teprve krása! Na „cvičáku“ byl už na počátku devadesátých let vyhlášen nižší stupeň

ochrany přírody. Tento fakt akceptoval územní plán Domažlic, zpracovaný ing. arch. Vávrou a na základě ekologického, krajinářského a urbanistického zhodnocení „cvičáku“ určil toto území pro lesopark. Po schválení územního plánu proběhlo jednání s vlastníky pozemků na „cvičáku“. Velká většina z nich souhlasila s lesoparkem a pozemky nabídli městu ke koupi nebo k výměně, někteří dokonce chtěli své pozemky k tomuto účelu městu darovat. Červnové městské zastupitelstvo mělo rozhodnout, zda město bude pozemky na lesopark vykupovat či nikoli. Jeho jednání o tomto bodu programu bylo dost rušné. Zastupitel pan Muchka totiž zpochybnil vhodnost využití pozemků na lesopark. Navrhl pozemky sice vykoupit, ale jako stavební parcely. Podle jeho názoru má město zeleně dostatek a o lesopark na Škarmaně se dokonce ani nestará. Navíc má „cvičákem“ vést jižní obchvat města, který prý do územního plánu někdo „jen tak zakreslil“. Na vystoupení pana Muchky reagovali ing. arch. Vávra a městský tajemník pan Kadlec. Oba shodně a vcelku logicky označili tvrzení pana Muchky za zpochybňování jednou přijatého územního plánu, které není na místě, protože k územnímu plánu se měl každý možnost vyjádřit před jeho schválením. Co se obchvatu týká, vyostřil se spor mezi ing. Vávrou a panem Muchkou natolik, že došlo na výhrůžky soudem. Na zastupitelstvu padl i další návrh na využití „cvičáku“, totiž souhlasit s jeho rozparcelováním na zahrádky. Nakonec zastupitelstvo přijalo kompromisní návrh zastupitele pana Kejvala, totiž aby se jeho členové nejprve se situací na „cvičáku“ seznámili osobně přímo na místě, a pak teprve něco rozhodli. Sedm zastupitelů, v doprovodu pracovníků městského úřadu, vyšlo tedy do terénu, aby na vlastní oči

shlédlí pozemky, o které se jedná. Na základě jejich doporučení pak ing. arch. Vávra začal pracovat na studii, upřesňující využití tohoto konkrétního území.

VIETNAMCI NA SOKOLIŠTI

Od tohoto měsíce (červenec) je uzavřené hlavní domáckické náměstí. Důvodem je rekonstrukce vodovodní sítě, která má trvat asi půl roku. V souvislosti s tím vznikl problém, kam umístit středční trhy. Město je chtělo přesunout do nových kasáren, kde dokonce nechalo upravit prodejní plochu. Tam se ovšem nechťelo prodejcům, především proto, že stanovené místo leží mimo centrum města. V den, kdy se trhy v nových kasárnách měly otvírat, tam stálo asi deset stánků a návštěvníci téměř žádní. Zato k překvapení města i městské veřejnosti se stánky trhovců, téměř stoprocentně vietnamských, objevily na Sokolišti. Sokoliště si od Sokolů ve vši tichosti pronajal pan Šlehofer, právě proto, aby zde mohl středční trhy pořádat. Městský úřad nebyl sice tímto „podrazem“ nijak nadšen, ale když ani hygienici neshledali v prodeji na Sokolišti podstatné závady, musel se s daným faktem smířit.

LETÁKY, PŘIVÁZANÉ K BALÓNKU

Na území našeho okresu, dokonce i v okresním městě, se objevily prazvláštní letáky, které prý, podle tvrzení očitých svědků, k nám odkudsi, snad z Bavorska, přilétají přivázané na dětských nafukovacích balóncích. Na letáčkách formátu A 4 je mapa republiky s vyšrafovanou oblastí

bývalých Sudet. Špatnou češtinou se v ní pak Češi nabádají ke zrušení Benešových dekretů a k odstranění nespravedlnosti, která přijetím dekretů vznikla (rozumí se tím odsun našich bývalých německých spoluobčanů a zabavení jejich majetku jako válečných reparací). Máme si prý, my Češi, uvědomit, že se domůžeme pokroku jen s pomocí Němců. Letáky vzbudily samozřejmě určitý rozruch, zejména mezi starší generací občanů, která ještě pamatuje koncentráky, střílení, mučení, plány na vysídlení Čechů na Sibiř nebo do Afriky a všechny další hrůzy války.

LIDOVÉ STAVBY NA DOMAŽLICKU.

Zajímavou výstavu o lidových stavbách Domažlicka připravilo Muzeum Chodská ve spolupráci s Památkovým ústavem v Plzni. Pomocí fotografií, akvarelů a stavebních plánů představilo návštěvníkům vesnická sídla 18. a 19. století. Pozornost vzbuzoval zejména model chodského statku z roku 1927.

EX LIBRIS V KNIHOVNĚ

Ve vestibulu knihovny si její čtenáři a další návštěvníci mohli v červenci a v srpnu prohlédnout asi 60 zajímavých EX LIBRIS – drobných grafik se jménem majitele knihy, většinou nalepovaných dopředu na předsádku svazku.

VETERÁNISTÉ ÚSPĚŠNÍ V BAVORSKU

Předposlední červencový víkend přinesl členům domažlického Veteran Car Clubu hned několik sportovních úspěchů. V sobotu 20. července se jeho členové zúčastnili závodů v severobavorském Höchstädtu. Ve velice početné konkurenci dojel Vilém Šimáček na motocyklu Praga BD 500 z roku 1927 ve své kategorii šestý, Jiří Bay, Indian Four z roku 1923, obsadil 13. místo a Zdeněk Kelišek, Jawa 250 Duplex z roku 1939, skončil na 16. místě.

Mezi automobilisty obsadil Jaroslav Špaček Z 4 z roku 1936, 6. místo a Václav Kozák s Fiatem Simca z roku 1939 přijel devátý.

V neděli 21. 7. ve Waldmünchenu na 3. ročníku veteránské jízdy Vilém Šimáček získal pohár za vítězství, Jiří Bay byl třetí a mezi automobily obsadil druhé místo Josef Míšek ml. s Aerovkou.

ÚMRTÍ

23. července zemřel ve věku 75 let Miloš Nový, dlouholetý ředitel Městského kulturního střediska v Domažlicích.

PROBLÉM S DISKOTÉKOU.

V bývalém areálu domovní správy v Zahradní ulici si firma TEZA panů Ledviny a Šlajse zřídila před časem diskotéku Fontána. Občané Zahradní a Waldhegerovy ulice, kudy se k diskotéce přichází, nezažili od té doby jedinou klidnou noc. Diskotéka je v provozu od 20 hodin večer do dvou hodin do rána ve všední dny plus v neděli, v pátek a v sobotu končí

dokonce až ve čtyři ráno. Bouchání dvířek od aut, túrování motorů, křik, hraní autorádií však trvá někdy až do úsvitu. Navíc opilí návštěvníci znečišťují okolí rodinných domků, přelézají ploty, devastují zahrádky, které často používají jako veřejné záchodky. Doslova životu nebezpečné je projíždět v noci ulicí Elišky Krásnohorské. Oblíbenou zábavou návštěvníků diskotéky je totiž tak zvaná „ruská ruleta“, při které se nočními ulicemi projíždějí v protisměru šílenou rychlostí auta. Občané obou ulic se obraceli se žádostí o pomoc na městský a okresní úřad, na policii. Zatím bezvýsledně. Napsali proto o tom, co musejí snášet, dopis, který poslali do redakcí obou místních novin, poslanci Stanislavu, Volákovu a na městský úřad. Zástupce starostky města ing. František Budka rozzlobeným občanům slíbil, že situaci u diskotéky bude sledovat městská i státní policie. Jestli to pomůže je ale otázka. Policie přece nemůže u diskotéky hlídat noc co noc.

POČASÍ V ČERVENCI

Teplé, slunečné, občas polojasno, denní teploty se pohybovaly mezi 18 až 25°Celsia.

SRPEN

ČEHO JE MOC...

toho je příliš, říká staré přísloví. Příliš, zdá se, bude co nevidět v Domažlicích a okolí benzínových pump. K těm stávajícím, které beztak rostou jako houby po dešti, má přibýt v brzké době další. 1. srpna začaly Vojenské stavby při výjezdu z Domažlic na Klatovy za železničním přejezdem stavět benzinovou pumpu novou. Investorem je DOA Plus, s.r.o., která sdružuje společnosti Dosped a Agropodnik Domažlice.

MĚSTO MÁ SVOJI INFORMAČNÍ KANCELÁŘ

V pondělí 5. srpna otevřela starostka města paní Jaroslava Wollerová nově zrekonstruovanou místnost v přízemí městského kulturního střediska, ve které sídlí tři instituce: městská informační služba, videopůjčovna a cestovní kancelář BusTour. Otevřeno je zde od pondělí do pátku od 8 do 17 hodin.

DALIBOR VE FURTU.

V sobotu 3. srpna se na furthském náměstí shromáždili milovníci vážné hudby z široka z daleka, aby shlédli a především vyslechli Smetanovu

operu *Dalibor*. Účinkovali *Leo Martin Vodička*, *Eva Urbanová* a sólisté opery *Národního divadla a Státní opery v Praze*, spoluúčinkovali členové orchestru a opery *Divadla Josefa Kajetána Tyla v Plzni*, *Nový sbor Domažlice a Chorkreis Furth*. Dirigoval *František Drs*. Pořadatelé operního odpoledne byly partnerská města *Domažlice, Furth i/W* a spolek *Opern- und Konzertfreunde Furth i/W*, jehož duší je paní *Jaroslava Seydelmayrová*, česká germanistka, provdaná do Německa, která se svým manželem ve *Furthu* žije.

CHODSKÉ SLAVNOSTI – VAVŘINECKÁ POUŤ

9. – 11. srpna

Program:

Pátek 9. srpna 20 hodin:

- ❖ První domažlické fechtování tancování a ohně chrlení
- pódium u brány na náměstí.

Sobota 10. srpna:

- ❖ 9.00 hodin: Koncert *Pošumavské dudácké muziky ze Strakonice* pod vedením *Tomáše Spurného* – pódium u brány na náměstí

- ❖ 10.00 hodin: *Mše svatá na Vavřinečku*

- ❖ 11.00 hodin: *Malý koncert dechového orchestru žáků Základní umělecké školy Domažlice „Liduška“* pod vedením *Jiřího Huřtáka* – pódium u brány na náměstí

- ❖ 14 hodin: *Verbování, bubnování a taškařice všelijaké. Skupiny historického šermu z celých Čech.* - letní kino

- ❖ 15 hodin: *Žádnýj neví, co sou Domažlice* – netradiční chodská dechovka *Stavovanka*, hosté pořadu *Lída a Miloš Nopovi*, *František Danihelka*, pořad připravili *Jan Votruba a Zdeněk Peroutka* - pódium u brány na náměstí.

- ❖ 15 hodin: *Mrákovská hujta v Mrákově*
- ❖ 19.00 hodin: *Podvečer s písničkou – soubory z Postřekova, Klenčí pod Čerchovem a Pošumavská dudácká muzika ze Strakonice. Pořad připravila Věra Rozsypalová–Bláhová - pódium u brány na náměstí.*
- ❖ 23.00 hodin: *Dudácké štandrlé s Konrádyho dudáckou muzikou, se sólisty a s hosty "Muzikanti, vy ste, mjluváli byste". Pořad připravil Antonín Konrády. - pódium u brány na náměstí.*

Neděle 11. srpna

- ❖ 9.30: *koncert Malé dudácké muziky Josefa Kuneše „Putování po Chodsku“ - pódium u brány na náměstí.*
- ❖ 10.00: *Slavná mše svatá na Vavřínečku*
- ❖ 13.00: *koncert Plzeňské lidové muziky Martina Šandery - pódium u brány na náměstí*
- ❖ 14.30 hodin: *Klenotnicový pořad To nejlepší z Chodska – účinkují chodské soubory z Mrákova, Postřekova, Klenčí pod Čerchovem. Pořad připravil Josef Nejdřl - letní kino.*

Výstavy:

- *Výstava ptactva a ušlechtilých koček - gymnázium*
- *Výstava drobného hospodářského zvířectva – stadion TJ Start (u koničkářů)*
- *Hospodářská prodejní výstava Chodsko '96 v MKS.*

Postřehy:

➤ *Lidí bylo letos více u stánků než na programech. Tradičně největšímu zájmu návštěvníků se těšilo noční dudácké štandrlé.*

➤ Již potřetí za sebou přijel celebrovat slavnou mši svatou na Vavřínečku apoštolský nunci-
us Msgre. Giovanni Coppa.

➤ Počasí slavnostem letos nepřálo. Zejména v neděli bylo doslova aprílové – celý den chvíli pršelo, chvíli svítilo sluníčko. Přes to shlédlo hlavní křenotnicový pořad 745 lidí.

KRAJEM STRÁŽCŮ HRANIC

23.–25. srpna pořádal Klub českých turistů Domažlice už 17. ročník dálkového pochodu Krajem strážců hranic, denně na trasách 15, 25, 35 a 50 km. V pátek se šlo z Miřkova Sedmihořím na Tachovsko a zpět. V sobotu z Capartic na Čerchov, kde byla v tento den mimořádně otevřena rozhledna. Z Čerchova pochod pokračoval na Černou Řeku a končilo se v Klenčí, Postřekově, Trhanově nebo až v Domažlicích. V sobotu večer si pak mimodomažličtí účastníci pochodu prohlédli historické jádro Domažlic a poseděli společně s turisty z Domažlic při chodské písničce na společenském večeru v budově gymnázia. V neděli edla závěrečná trasa Kdynskem.

JÍZDA SPOLEHLIVOSTI VETERÁNŮ

Sobota po Chodských slavnostech (v tomto roce vyšla na 17. srpen) je tradičním termínem pro jízdu spolehlivosti historických vozidel Veteran Car Clubu Domažlice. Na letošní, už 22. ročník obdrželi pořadatelé 194 přihlášek, přijelo 177 závodníků, z toho 114 motocyklů a 63 automobilů.

Mezi účastníky jízdy bylo i několik majitelů historických vozidel z Německa a jeden Angličan na motocyklu Sunbeam 500 z roku 1935. 22 přihlášených motocyklů a 15 automobilů bylo vyrobeno do roku 1930. Nejstaršími vozidly letošního ročníku byla dvě auta z roku 1911. Diváci si mohli prohlédnout i motocykl Čechie-Böhmerland 600 z roku 1927, prý nejdelší motocykl světa, protože je určen pro tři osoby. Sraz veteránů byl na Sokolišti. Odtud historická vozidla odjela kolem 11 hodiny na náměstí, kde si je zájemci mohli prohlížet až do startu. Ten byl ve 13 hodin. Trasa jízdy vedla z okresního města na Stráž, Pelechy, Tlumačov, Mrákov, Kout, Kdyni. Tam byla půlhodinová přestávka a po ní vyrazili závodníci na nejnáročnější úsek trati, do korábských serpentín. Ve dvou třetinách kopce odbočili na Němčice, Úboč, Koloveč, Kanice, Hradiště, Radonice, Chrastavice, Domažlice. Cíl i start byl na Sokolišti. Trať měřila zhruba 50 kilometrů.

TURISTÉ SNAD PŘEVZEMOU KURZOVU VĚŽ

Kurzova věž, součást bývalé turistické základny na Čerchově, byla stejně jako celý Čerchov od roku 1949 „za dráty“, tedy veřejnosti nepřístupná a sloužila jen vojenským účelům. V sobotu 24. srpna, v rámci pochodu Krajem strážců hranic, poprvé po 47 letech, mohli i lidé nevojenští vyšlapat jejích 129 schodů a rozhlédnout se po okolí z jejího ochozu. Výstupu na Čerchov a prohlídky věže se zúčastnily asi čtyři stovky turistů z celých Čech, včetně ministra zdravotnictví Jana Stráského. Rozhledna je vysoká 20 metrů. Už před rokem 1894 stávala na Čerchově dřevěná pyramida, která umožňovala vyhlídku do okolí. V roce 1894 domažlíští turisté pyramidu

zbourali a místo ní postavili dřevěnou, 18 m vysokou rozhlednu. Roku 1905 (otevřena 16. 7. 1905) ji nahradila kamenná Kurzova věž. Protože na Čerchov přicházelo stále více a více lidí, vyvstala nutnost přidat ke věži nějaký objekt pro menší občerstvení, odpočinek a úkryt před nepohodou. 13. června 1897 Klub českých turistů Domažlice na Čerchově slavnostně otevřel roubenou dřevěnou chatu, nazvanou na počest zasloužilého starosty Klubu českých turistů, stavebního rady Vratislava Pasovského, Pasovského chýší. Chata měla v přízemí dvě šenkovny, zasklenou verandu, kuchyň a byt pro hospodáře. V podstřeší bylo 5 místností pro přenocování návštěvníků (platilo se 1,60 koruny za jednu noc). V chýši byla dále trafika a pošta. Kolem roku 1930 prošla chýše větší přestavbou. Díky přistavěným prostorám rozšířila svoji ubytovací kapacitu na 20 pokojů. Po přestavbě už měla elektřinu, vodovod, ústřední topení a telefonní hovornu. Turisté si ale své nové pohodlné chaty příliš neužili. V září 1938 při záboru Sudet připadl Čerchov Německu. Pasovského chýši obsadili vojáci Wehrmachtu, kteří měli na Kurzově věži protiletectvou pozorovatelnu. Po válce se chata i věž na krátký čas vrátily turistům, po únoru 1948 však byl přístup na Čerchov silně omezen, až posléze v roce 1949 armáda Čerchov zcela uzavřela. Později byly na Kurzovu věž umístěny radary. Po roce 1968, když se v Československu „dočasně“ rozmisťovala vojska tehdejšího Sovětského svazu, sídlila jedna ze sovětských posádek i na Čerchově. Ke Kurzově věži přibyla další pozorovací věž. Přimo pod ní vzniklo panelákové minisídlíště. Někdy v osmdesátých letech pak armáda zbourala Pasovského chýši, Kurzova věž naštěstí zůstala stát a v současné době se vede jednání o jejím

navrácení Klubu českých turistů. Jednání vypadají nadějně, zatím ale věž volně přístupná není, protože je stále ještě v areálu armády.

TO SE NÁM JEŠTĚ NESTALO

Poznámka kronikářky: Dlouho jsem se rozmýšlela, mám-li historku, která provázela restaurování pozdně gotické fresky v podloubí domu čp. 62 na domažlickém náměstí do kroniky zapsat, či nikoli. Nakonec jsem se rozhodla: zapíši. Ona totiž o něčem svědčí. Zhodnocení toho, o čem že svědčí, ale raději ponechám na budoucích badatelích.

Při opravách měšťanských domů čp. 61 a 62, které letos realizovala správa nemovitostí, doporučili památkáři restaurovat už značně poškozenou pozdně gotickou malbu ze 14. a 15. století v podloubí domu čp. 62. Malbu náhodně objevili v roce 1963 řemeslníci, kteří malovali podloubí a průjezd domu. Nález vzbudil dost velký rozruch. Do Domažlic přijeli naši špičkoví restaurátoři, akademičtí malíři Vlastimil Berger a Jiří Kadera, kteří vznik malby určili na 14. století, s následujícím rozšířením a přemalbou ve století patnáctém. Domažlice tak získaly jedinečný a jediný dochovaný autentický doklad o výzdobě pozdně gotického města. A byla to výzdoba, jak nás informují sporé zmínky v církevních kronikách, prý bohatá a honosná. Domažlice tehdy patřily k největším a nejbohatším královským městům v zemi, a to se projevilo i na jejich vzhledu. Objevená malba je rozdělena na dvě pole. Levá část představuje řezníka při porážce dobytčete. Mohlo by snad jít o jakési domovní znamení, které by nasvědčovalo tomu, že řeznictví, které je v domě i dnes, a bývalo tady kam až sahá paměť nejstarších pamětníků, bylo na tomto místě už před více než půl tisíciletím. Na pravé části fresky zobrazil autor Kalvárii – kříž s ukřižovaným Kristem a s postavami Bolestné Panny Marie a sv. Jana pod Křížem. Malba jako celek

bývá vysvětlována tak, že její majitel chtěl dát najevo, jak pečuje nejen o tělo, ale také o duši.

Po objevení fresky ji mistři Berger a Kadera injektovali a zpevnili. Freska je ovšem ve venkovním prostoru, vystavená všemu možnému nepříznivému působení - povětrnostním vlivům, koncentraci kouřových zplodin a výfukových plynů, na náměstí v některých dnech značné, a podobně. Ne-ní se tedy čemu divit, že už potřebovala další opravu. Správa nemovitostí doporučení památkářů přijala, zvlášť když spolu s ním přišel i příslib finančního příspěvku na restaurátorské práce, a opravu zadala pražským restaurátorům Milanu Kadavému a Jiřímu Matějčíčkovi. S prací těchto dvou akademických malířů – restaurátorů měly už Domažlice dobrou zkušenost. Pro nájemce Chodské rychty restaurovali v květnu tohoto roku malbu Nejsvětější Trojice v průčelí objektu za velice přijatelnou cenu a ve vynikající kvalitě. Zakázku na vyčištění a zpevnění gotické fresky, včetně restaurátorského průzkumu podloubí obou opravovaných domů, mistři přijali a 25. srpna přijeli do Domažlic, aby se ujali díla. Oprava měla podle jejich odhadu trvat dva až tři dny (trvala tři dny).

A právě na počátku oprav, 26. srpna, se odehrál už zmíněný příběh. Po domažlickém náměstí se vraceli z kontrolního dne plzeňští a domažličtí památkáři. U kostela se náhodně srazili se dvěma zaměstnanci městského úřadu a ti hned prý: „Zajděte si za vašimi restaurátory, něco uslyšíte!“. Památkáři jsou lidé už z profese zvědaví, nelenili tedy a zamířili přes náměstí rovnou k oběma restaurátorům. A slyšeli! Jen se přiblížili na doslech lešeníčka, na kterém oba malíři pilně pracovali, ozval se nad jejich hlavami

mistr Kadavý: „Tedy tohle jsme ještě nezažili!“ „To je šok, tohle tady!“, dodal mistr Matějček a mávl restaurátorskou špachtličkou s takovým elánem, že mu vyletěla z ruky a přistála na botaskách plzeňské kunsthistoričky doktorky Drncové. „Už jsme dělali leckde a leccos, ale takováhle šaškárna, to se hned tak nevidí!“, pokračoval mistr Kadavý a mistr Matějček přizvukoval: „Šaškárna? Jakápak šaškárna! Blbost to je, pitomost, zhovadilost!“ (pozn. kronikářky: mistři svoje rozhořčení dávali najevo i silnějšími výrazy, používám z nich jen ty nejspisovnější). A slovy jadrnými pak oba restaurátoři vyličili následující historku: Sotva ráno přišli a postavili si lešení, vyřtil se na ně rozzuřený řezník, že prý lidé nemohou do obchodu, že mu odrazují zákazníky a ať s tím krámem koukají hezky rychle zmizet. (Miniaturní lešeníčko ve skutečnosti vstupu do průjezdu domu, kde je vchod do řeznictví, nijak nebránilo.) A jen zmizel řezník, začaly se trousit poznámky od kolemjdoucích: zase prý nějaké lešení, celé město je rozkopané, kdo to má pořádku snášet, kdo že dovolil zastavět loubí, jestli se to nemohlo udělat večer, až po rynku nikdo nechodí, že by je měli shodit i s tím lešením a podobné „perly ducha“. „Já vím“, naklonil se mistr Kadavý z lešení k domáěřlickým památkářům, „vy jste zdejší patrioti. Ale já vám něco povím! V jiných městech, když začneme dělat venku, lidé chodí a vyptávají se: co to děláme, a proč to děláme, a jak jsou ty věci starý, a co o nich víme, a jestli se dají zachránit, a že třeba ve městě je ještě něco, co by potřebovalo opravu, tak jestli to taky opravíme, jednoduše mají zájem, někdy docela otravují. Ale že by nám někdo někde nadával, ať vypadneme?

*My vypadneme a vážně rádi! Už abychom to tady dodělali a byli pryč!
V tomhle městě se nám za mák nelíbí!“*

Na závěr jeden fakt: akademický malíř Milan Kadavý restauruje na různých místech okresu památky už třetím rokem. Loni, den po požáru Chodského hradu, poslal do Domažlic telegram, ve kterém nabídl zrestaurování tří promáčených deskových gotických obrazů na dřevě (slyšel o nich v rozhlase), z toho jednoho zdarma a druhých dvou za režijní cenu. Svůj slib splnil, restaurované obrazy mohla domažlická veřejnost shlédnout na výstavě v galerii bratří Špillarů. Kdo ví, jestli by svoji nabídku po letošní domažlické zkušenosti zopakoval.

POČASÍ V SRPNU

Srpen byl teplý, s občasným deštěm, denní teploty od 21 do 28° Celsia, nejtepleji bylo v dekádě od 19. do 25. srpna – 25 až 28 ° Celsia.

ZÁŘÍ

VÝSTAVA KARLA NEUBERTA

V Galerii bratří Špillarů vystavoval v září svoje barevné fotografie pražský fotograf Karel Neubert. Vernisáž se konala ve středu 4. září, výstava trvala do 12. října.

BESEDA

Ve čtvrtek 12. září večer besedovali v malém sále městského kulturního střediska s místní čtenářskou obcí dva zajímaví lidé: spisovatel Ludvík Vaculík a jeho žena Madla. Beseda začala skutečně originálně, velkým stěhováním stolů. Vaculík si totiž přál srazit všechny stoly k sobě, „aby bylo lepší posezení“. V téměř dvouhodinovém povídání pak s pravým vaculíkovským nadhledem a ironií vyprávěl o svém životě a literární tvorbě. Posluchače překvapil sdělením, že svoje vojenská léta odsloužil v Horšovském Týně a částečně i v Domažlicích. Paní Madla vyprávěla příběh své první knížky, kterou napsala teprve před několika lety. A když už bylo všechno řečeno a všechny otázky zodpovězeny, navrhl Vaculík zakončit besedu stejně neformálně, jako začala. Ne sice dalším stěhováním stolů, ale zpěvem. A sám hned také šel příkladem a zazpíval lidové písně z Valašska. Posluchači mu odpověděli chodskými Žádnyj neví, co sou

Domažlice, Domažlice sú a Zelený hájové. Večer se všem líbil, po jeho skončení si ho pochvalovali i manželé Vaculíkovi.

KONCERT

19. září vystoupil ve velkém sále městského kulturního střediska na dalším koncertu Kruhu přátel hudby flétnista Jiří Stivín. Za doprovodu Komorního orchestru Domažlice-Furth i/W, řízeného Václavem Cibulkou, přednesl skladby italských barokních mistrů Vivaldiho a Marcella.

KNIHOVNICKÉ DNY

Tradiční setkání české knihovnické obce, tak zvané „Knihovnické dny“, mají už léta mezi knihovníky ten nejlepší zvuk. Zájem o ně je vždy značný a knihovny považují jejich pořádání za prestižní záležitost. Tentokrát se o pořádání Knihovnických dnů ucházely i Domažlice, uspěly, a tak sem ve dnech 18.–21. září sjelo kolem 60 knihovníků z celé české republiky. „Knihovnické dny na Chodsku“ pořádala pod záštitou starostky Domažlic paní Jaroslavy Wollerové městská knihovna spolu s Okresním knihovnickým střediskem a oblastním Svazem knihovníků a informačních pracovníků v Plzni. Pořadatelé připravili pro svoje hosty bohatý odborný i poznávací program, kde mimo přednášek a seminářů našlo svoje místo i poznávání Chodska, především jeho kulturních dějin v celé jejich všestrannosti.

PAMÁTNÍK OBĚTEM TOTALITY

Domažlická pobočka Konfederace politických vězňů odhalila 28. září u silnice nedaleko vjezdu do obce Všeruby památník obětem totality – lidem, kteří zahynuli při pokusu o ilegální přechod státní hranice v letech 1948–1989. Autorem pomníku, vyskládaného z žulových balvanů, dovezených z Orlovic, je domažlický kameník Jiří Šlegl. Odborným poradcem pro právní a stavební problematiku realizace památníku byl referát kultury okresního úřadu. Město Domažlice přispělo na stavbu pomníku 10 000 korunami. Slavnostního odhalení se zúčastnili představitelé vedení Konfederace z Prahy, členové domažlické odbočky, zástupci politických stran, státních orgánů, skauti, Orlové. Občané obce Všeruby, na jejímž katastru památník stojí, však jeho existenci přijali chladně, spíše s nevolí.

DOPRAVNÍ STUDIE PŘINESLA PROBLÉMY

Spory a neshody téměř ve všem. Tak by se, žel, dala nazvat spolupráce představitelů domažlické radnice s památkáři okresního úřadu. Jeden z největších sporů vedlo v tomto roce město s památkáři o studii organizace dopravy ve městské památkové rezervaci. Tu měl původně zpracovávat zpracovatel územního plánu Domažlic ing. arch. Vávra. Když se ale seznámil se zadáním úkolu, připraveným městskou radou, nabízenou práci odmítl jako v městské památkové rezervaci prakticky nerealizovatelnou. Zpracování dopravní studie se nakonec ujal plzeňský ateliér ing. arch. Karla Soukupa D-PROJEKT. Ing. arch. Soukup se se svými kolegy, ing. architektem Opelem a s dopravním inženýrem ing. Nedvědem dostavil už

v květnu tohoto roku na památkové oddělení referátu kultury okresního úřadu ke konzultaci projektové studie. Téměř tříhodinové jednání skončilo nezdarem. Kamenem úrazu se stal záměr narovnění komunikace z Bartoškovy ulice na křižovatku ulic Komenského, E. Beneše a U nemocnice středem parku děkana Antonína Příhody. Tento záměr památkáři označili za památkově nepřijatelný. Projektanti ale ustoupit nemínili, a tak jednání skončilo nezdarem. Následně nechal referát kultury vypracovat od předních odborníků na zadané téma dvě odborné studie: dendrologickou a dopravní. Dendrologové ve svém vyjádření potvrdili, že vedení silnice středem parku by prakticky znamenalo jeho likvidaci, protože tamní stromy by drastický zásah do svých kořenových systémů nemohly přežít (silnice měla vést těsně u jejich kmennů). Navíc projekt předpokládal vykácení tří, a právě z hlediska dendrologického nejcennějších, stromů. Dopravní experti pak poukazovali na to, že narovnění silnice dopravu ve městské památkové rezervaci nejen že nezlepší, ale naopak zhorší. Záměr označili za problematický i vzhledem k poměrně prudkému stoupání od „Ostrůvku“ Bartoškovou ulicí k poště. Obě studie předal okresní úřad městskému úřadu. Ve dnech 15. 7. až 2. 8. nechal městský úřad vyložit návrh projektové studie dopravního řešení ve dvou variantách v městské knihovně k veřejné diskusi. Obě varianty předpokládaly narovnění silnice středem Příhodova parku. Současně se autor dokumentace, D-PROJEKT, obrátil na výkonny orgán památkové péče v okrese, tedy na okresní úřad, se žádostí o písemné předběžné vyjádření k předložené studii řešení dopravní situace v historickém jádru města.

(Poznámka kronikářky: Protože jsem v té době pracovala jako vedoucí referátu kultury, kam památková péče spadá, a tudíž jsem byla osobou přímo ve sporu zúčastněnou, uvedu pro větší objektivnost tu část vyjádření našeho referátu, týkající se Příhodova parku, v doslovném opisu.)

Z vyjádření referátu kultury Okresního úřadu Domažlice ze dne 15.

8. 1996, adresovaného ateliéru D-PROJEKT, Farského 4, Plzeň:

„Referát kultury Okresního úřadu Domažlice z hlediska státní památkové péče:

- 1. Nesouhlasí s narovnáním komunikace z Bartoškovy ulice na křižovatku ulic Komenského, E. Beneše a U nemocnice středem dnešního parku děkana Ant. Příhody, a to z těchto důvodů:*

- a) Park je sám o sobě historickou památkou, zasluhující památkové ochrany. Jeho základy byly položeny r. 1841, kdy po zbourání horní městské brány město zakoupilo část zahrady augustiniánů, připojilo ji ke zbytkům městských valů a vytvořilo v prostoru dnešního Příhodova parku náměstí, kterým řešilo uzávěr historického středu Domažlic po likvidaci zmíněné brány (viz paměti děkana K. Hájka). Součástí tohoto náměstí, nazvaného po domažlickém děkanovi A. Příhodovi (1668-1749), zakladateli osmi nadací pro vzdělávání dětí nemajetných občanů Domažlic, byly i dnešní Steidlův park a právě v r. 1841 vysazená alej kaštanů před jižní částí klášterní zahrady. Zhruba od r. 1860 do r. 1880 domažlická kulturní veřejnost shromažďovala peníze na výstavbu Příhodova pomníku (dary, dobročinné akce apod.). V r. 1880 byla konečně vybrána dostatečná částka a město proto přikročilo k přeměně Příhodova náměstí na park, do kterého chtělo pomník umístit. Park vyprojektoval, včetně umístění pomníku, známý český zahradní architekt, pozdější ředitel Městských sadů pražských František Thomayer, rodák z Trhanova (bratr MUDr. J. Thomayera). I tento fakt zakládá nárok parku na zachování, neboť je dokladem rané*

práce jednoho z nejznámějších představitelů tehdejší generace českých zahradních architektů.

- 6) Jak vyplývá z výše uvedeného, stal se Příhodův park nedílnou součástí městského jádra.

Čl. 2 Výnosu MK ČSR ze dne 31. 10. 1975 čj. 17596/75-VI/I o prohlášení historického jádra města Domažlice za památkovou rezervaci stanoví podmínky pro stavební činnost v MPR, jejíž je Příhodův park součástí (včetně staveb dopravních – písm. b) čl. 2). Základní podmínkou je, že veškerá stavební činnost v MPR musí být vedena tak, aby bylo dále zhodnocováno historické prostředí rezervace. Z tohoto hlediska je faktická likvidace historického parku narovnáním komunikace jeho středem v přímém rozporu s ustanoveními bodů b) - e) článku 2 citovaného výnosu.

Uvedený výnos dále ve své příloze pod body 1 a 44 výslovně chrání hradbu městského opevnění, včetně zbytků opevnění v podzemí. Západní ohradní zeď kláštera augustiniánů byla součástí středověké vnitřní zdi městských hradeb z konce 13. století. Na ni navazovala parkánová hradba, jejíž zbytky jsou dochovány právě pod Příhodovým parkem. Předpokládaná stavební činnost by tedy znamenala porušení památkové ochrany těchto prostor.

Co se týká zeleně, která je na území MPR citovaným výnosem rovněž chráněna, pak za předpokládané minimální šířky nové komunikace s jízdním a parkovacím pruhem 6 metrů a při nezbytném zachování obslužné komunikace a manipulační plochy pro objekt pošty a dům čp. 72 není technicky možné, aby zeleně v tomto prostoru předpokládanou rekonstrukcí přibýlo. Stavba navíc nutně naruší kořenový systém stávajících stromů. I kdyby takovýto zásah přežily, což je nepravděpodobné, budou vznikat další problémy s větvemi, zasahujícími do komunikace.

Závěr: realizace záměru vyrovnání komunikace není v žádném případě pro MPR přínosem. Naopak, výrazně zhorší její prostředí. Z MPR zmizí jedna za dvěma jediných odpočinkových klidových zón. Dnešní lavičky umisťovat

podél komunikace nebude vhodné a rovněž umístění Myslbekova pomníku děkana Příhody bude ve stísněném prostředí na okraji komunikace nedůstojné. Narovnání komunikace povede i ke zvýšení frekvence motorových vozidel rezervací, což je opět v rozporu se zájmy její památkové ochrany. Odborný i výkonný orgán památkové péče proto s realizací tohoto záměru vyslovily jednoznačný a rozhodný nesouhlas, se kterým byli projektanti v dostatečném předstihu seznámeni.“

(Vysvětlivky kronikářky:

MPR = městská památková rezervace

výkonný orgán památkové péče = referát kultury Okresního úřadu Domažlice

odborný orgán památkové péče = Památkový ústav Plzeň

THOMAYER František, narozen 3. 3. 1856 v Trhanově, zemřel 18. 2. 1938 v Praze, český zahradní architekt, ředitel Městských sadů pražských, redaktor Časopisu českých zahradníků)

V dalším textu se pak vyjádření zabývá zbylými částmi dokumentace, ke kterým neměli památkáři podstatné výhrady, naopak, ocenili jejich snahu po historizujícím pojetí. Toto vyjádření obdržely kromě adresáta D-PROJEKTU ještě Město Domažlice, Památkový ústav v Plzni a referát životního prostředí Okresního úřadu Domažlice. Vedoucí referátu kultury okresního úřadu se osobně koncem srpna zúčastnila zasedání domažlické městské rady, kde seznámila radní s důvody zamítavého stanoviska památkářů. Přesto městská rada na tomto zasedání vyslovila souhlas s vypracováním definitivního projektu podle předložených studií. Projektanti se pak obrátili se žádostí o vydání stanoviska i na referát regionálního rozvoje okresního úřadu, který je odvolacím orgánem ve věci územního plánování. Rovněž referát regionálního rozvoje zaujal ke stavbě silnice Příhodovým

parkem negativní stanovisko. Po dohodě s autorem územního plánu města ing. arch. Vávrou konstatoval, že územní plán města stanoví využití prostoru Příhodova parku jako veřejné zeleně. Jakékoli jiné využití tohoto místa vyžaduje zpracování dodatku k územnímu plánu. Dodatek podléhá složitému schvalování a jeho přijetí vyžaduje souhlas všech dotčených orgánů. V tomto případě není naděje na vydání souhlasného stanoviska památkářů a ochrany přírody. Referát regionálního rozvoje proto doporučil ponechat Příhodův park tak, jak je.

Souhlas městské rady s faktickou likvidací Příhodova parku vzbudil ve městě silné negativní reakce. Radnice, redakce místních listů i okresní úřad obdržely desítky protestních dopisů. Rozhořčení občanů vzrostlo zejména poté, když Policie české republiky veřejně v tisku (Týdeník Domažlicko) popřela, že by se dožadovala narovnaní zmiňované silnice. Také prý nikdy netvrdila, že je toto místo místem častých dopravních nehod a jde tak o dopravní závalu, kterou je třeba odstranit. Naopak, uváděli zástupci policie, dopravní nehody jsou v těchto místech zřídka, a pokud k nějaké dojde, jde obvykle jen o odřený blatník nebo rozbitý nárazník. Tak padl jediný argument, který městská rada uváděla na podporu svého rozhodnutí, totiž, že trvala na narovnaní silnice přes park na žádost policie. Příhodův park ovšem nebyl jediným jablkem sváru. 29 občanů Spálené, Školní a Kostelní ulice například předalo městu petici proti předpokládanému zrušení pěší zóny v Kostelní ulici a proti zobousměrnění průjezdu motorových vozidel úzkými ulicemi Spálenou a Školní. Další občané protestovali proti zrušení pásů chodníků před podloubím na náměstí. V polovině listopadu

předložil D-PROJEKT hotový projekt, který byl pro občany vyložen k nahlédnutí v zasedací síni radnice. Proti původním studiím v něm přibyla dvě „vylepšení“. Pomník Svobody na Dolejším předměstí měl být přestěhován ze stávajícího místa těsně před budovu Muzea Jindřicha Jindřicha a pomník obětem 2. světové války na Chodském náměstí měl být rovněž přemístěn, tentokrát před fasády domů s prodejny pana Witze a pana Wolfa. Čtyři lípy, které ho obklopují, měly být skáceny, aby na náměstí mohlo vzniknout parkoviště. Nesmyslnost těchto dvou přesunů pobouřila další lidi ve městě a vedla k ještě větší kritice radnice. Když posléze památkáři předložili dokument z roku 1928, kterým se město při převzetí pomníku Svobody do svého vlastnictví „na věky věkův“ zavázalo nehýbat s pomníkem, který stojí přesně na místě bývalé kaple sv. Antonína, tudíž pro mnohé na místě posvátném a zápis bývalého městského tajemníka pana Hány ze stejného roku, vysvětlující symboliku pomníku, přiznal architekt Soukup, že o zmíněných dokumentech nevěděl, a alespoň od přesouvání pomníku Svobody upustil. Následně proběhlo ještě několik jednání, která společně s nespokojeností občanů s předkládaným projektem nakonec městskou radu přiměla zadat vypracování nového projektu řešení dopravy v centru města zdejšímu projektantovi ing. Rojtovi. Ten ve svém projektu ponechal pomníky i Příhodův park na svých místech, a protože situaci ve městě detailně zná, pokusil se vcelku úspěšně řešit i další sporná místa předchozího projektu. Bouře nevole tak postupně utichla a projekt ing. Rojta byl bez větších připomínek schválen k realizaci.

O PŘÍHODOVĚ PARKU

V letech 1836 až 1841 bouraly Domažlice, jako jiná města v té době, velké části městského opevnění. V roce 1841 byla zbourána hořejší brána. Okolní terén se samozřejmě musel upravit. Město proto odkoupilo od kláštera část zahrady, která na jihu zasahovala až do vozovky. Jižní zeď kláštera se tak posunula do úrovně kostela (kde stojí podnes). Na uvolněné místo před jižní klášterní zdí nechalo město v témže roce (1841) vysadit kaštany (dnešní Aleje). Po zasypání příkopů za západní klášterní zdi vzniklo poměrně rozsáhlé prostranství. Za purkmistra Antonína Emila Fayla se rozhodlo, že tam město postaví kulturní dům, nazvaný po domážlickém mecenáši Antonínu Příhodovi. Místu se začalo říkat Příhodovské náměstí. Na stavbu domu ale nebyly peníze, náměstíčko časem zpustlo, zarostlo plevelem, skladoval se tam písek a celkově dělalo jen ostudu. Za starostování Jana Halíka v roce 1871 rozhodla městská rada přeměnit zanedbané náměstí na park s pomníkem Antonína Příhody. Přípravy začaly hned poté. Převor kláštera dal nově postavit západní zeď klášterní zahrady. Hořejší předměstí se spojilo vozovkou s Týnským podél domu Felixe Kralovce (dnes pošta) a paní Hubátiové (dnes čp. 72). Město nechalo upravit svah od budoucího parku po Podskalí (dnes ulice Komenského). Skácelo i kaštanové stromořadí podél západní klášterní zdi, stromy se vydražily kus za 50 krejcarů až za 2 zlaté 50 krejcarů. Přeměnu takto upraveného prostranství na park, včetně vybrání nejvhodnějšího místa pro osazení pomníku, objednala městská rada u trhanovského zámeckého zahradníka Thomayera. Ten poskytl příležitost k vysazení parku svému synovi

Františkovi, absolventovi zahradnické školy ve Vídni. Domažlický Příhodův park je tak s největší pravděpodobností první větší samostatnou prací jednoho z nejznámějších představitelů tehdejší generace českých zahradních architektů.

Pomník děkana Antonína Příhody, dílo sochaře J. V. Myslbeka, byl odhalen a vysvěcen 28. září 1881.

POČASÍ V ZÁŘÍ

V první polovině měsíce jasno, denní teploty 15 až 18 ° Celsia. Po 15. září pokles teplot až na 10°, sychravo, déšť. Po 23. září oteplení, konec měsíce s denními teplotami 18 – 19 ° C.

ŘÍJEN

KONCERT BRATŘÍ VILÍMCŮ

3. října přivítala domažlická hudbymilovná veřejnost na koncertu v rámci předplatného bratry Miroslava a Ladislava Vilímce ze Kďyně. Houslista Miroslav Vilímc je nyní koncertním mistrem České filharmonie, jeho bratr Ladislav, ekonom, který jej doprovází na klavír, je místostarostou Kďyně. Bylo to už několikáté vystoupení obou bratří v Domažlicích. Ani tentokrát svoje příznivce a posluchače nezklamali.

ZEMŘELA HELENA ŠLEGLOVÁ

Ve středu 9. října zemřela ve věku 61 let po těžké nemoci paní Helena Šleglová, rozená Wollnerová. Helena Šleglová, manželka zesnulého domažlického akademického malíře Františka Šlegla, se po roce 1989 aktivně zapojila do veřejného života v oblasti sociální a charitativní. Působila ve městské sociální komisi, jako hluboce věřící katolička organizovala katolickou charitu, spolupracovala i s různými sociálními fondy a nadacemi doma i v zahraničí. Nečekaná a zákeřná choroba ji zastihla uprostřed pilné práce. Osobnost, jakou byla Helena Šleglová, bude městu nesporně chybět.

LOKOMOTIVY

14. října uplynulo 135 let od chvíle, kdy vyjel na trať, vedoucí ze Škvřan do Brodu nad Lesy (Furth i/W), první vlak. Souprava se 13 vagonů a lokomotivou Pilsen odjela ze Škvřan 14. října 1861 v osm hodin ráno a zpět se vracela kolem 16. hodiny odpoledne s třiatvaceti vozy, dvěma lokomotivami a bavorskou delegací. Následujícího dne začala pravidelná přeprava. Práce na stavbě trati, dlouhé 70,9 km, začaly 8. května 1860 v Domažlicích, v Plzni až 13. května 1861.

Po 120 letech, 12. září 1981, přestaly na trati Plzeň-Domažlice-Brod jezdit parní lokomotivy, které nahradily lokomotivy dieselové. Dvě nablýskané krasavice – parní lokomotivy, vystavovali u příležitosti letošního jubilea trati Plzeň-Domažlice-Brod železničáři na železničním nádraží Domažlice o Vavřínecké pouti. S velkým zájmem si je tam prohlíželi dospělí i děti.

Stavba železnice před 135 léty přinesla práci zejména nejchudším obyvatelům Domažlic a okolí. Dělníci na stavbách železnice se však ani v místech, kde stavěli, ani u svých spoluobčanů, netěšili přílišné vážnosti. Svědčí o tom i lidový popěvek, který prý byl tehdy obecně rozšířený a který si vyzpěvovali i v Domažlicích: (Uvádím jej tak, jak jsem ho slyšela od některých pamětníků v našem městě ještě za svého dětství v padesátých letech – poznámka kronikářky)

„Ajznbón jde z ajznbónu, strachy se třese.

Žena mu naproti běží, mnoho-li nese.

Samej hadr, nákou veš, samá pravda, žádná lež,

*žena mu naproti běží, to přes celou ves.
Děti se do křiku dají, „Ach, mámo zlatá!
Nepouštějte nám ho sem, to není náš táta!
Nemá žádný střevíce, ani kus nohavice,
eště náskou veš nám nese z tý železnice!“*

(Vysvětlení kronikářky: ajznbón – lidová zkomolenina německého slova die Eisenbahn – železnice; ve zdejších končinách se „b“ ve slově Eisenbahn vyslovovalo, podle zdejší německé výslovnosti, spíše jako „p“, tedy ajznponák (železničář), ajznpón (železnice))

SETKÁNÍ SDRUŽENÍ HISTORICKÝCH SÍDEL

Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska uspořádalo ve dnech 17.–19. října v městských památkových rezervacích Domažlice a Horšovský Týn celostátní konferenci o bydlení v historických sídlech. První dva dny probíhalo jednání konference ve velkém sále domažlického městského kulturního střediska, závěrečný den konference se uskutečnil na zámku v Horšovském Týně. Konference, na kterou se sjelo kolem dvou set účastníků, začala ve čtvrtek 17. 10. dopoledne prezentací účastníků v sále městského kulturního střediska. Po ní si hosté mohli prohlédnout, v několika skupinách a v doprovodu zasvěcených průvodců, městskou památkovou rezervaci a nejzajímavější městské památky. Vlastní jednání začalo ve velkém sále MKS krátce po třinácté hodině. V úvodu uvítala všechny milé hosty starostka města, paní Jaroslava Wollerová. Koreferát

hlavnímu referátu, zabývající se situací v obou městských památkových rezervacích okresu, přednesl domažlický architekt ing. Josef Batelka. Účastníci konference, starostové a další zástupci historických sídel z celé republiky ocenili perfektní přípravu a organizaci průběhu konference. Na náměstí je však mírně šokovaly průjezdy a mázhauzy historických domů, zaplněné krámky vietnamských obchodníků. Podiv nad tím, že město něco takového dopustilo, zazněl v několika vystoupeních.

NADACE ZA STARÉ DOMAŽLICE,

arciděkanství úřad a městské kulturní středisko uspořádaly v pátek 18. října od 19.30 v arciděkanství chrámu zajímavý koncert, nazvaný „Rosa mystica – Mariánská úcta ve středověkých Čechách ve 14. a 15. století“. Účinkoval soubor Schola Gregoriana Pragensis, umělecký vedoucí David Eben. David Eben zná Domažlice ze svých častých návštěv v domažlické rodině své švagrové Markěty, manželky Křištofa Ebena, která je dcerou zdejšího malíře Františka Šlegla.

GALERIE

V pátek 18. října měla v Galerii bratří Špillarů vernisáž výstava hodin a cechovních korouhví, restaurovaných po požáru Chodského hradu. Domažlické muzeum tak veřejnosti představilo poslední skupinu restaurovaných sbírkových předmětů. Na vernisáži výstavy vystoupila Schola Gregoriana Pragensis.

Z DOMAŽLÍČ ZA KOZINOU

II. ročník turistického pochodu „Z Domažlic za Kozinou“ uspořádala v sobotu 19. října tělovýchovná jednota Orla, župa Kozinova. Šlo se po třech trasách, dlouhých 11, 17 a 23 kilometrů. Nejkratší vedla z Domažlic na Hrádek k soše Jana Sladkého Koziny a zpět. Druhá trasa směřovala nejprve na Vavříneček k tamnímu poutnímu kostelíku a odtud přes Zelenov, Babylon a Trhanov na Hrádek a zpět do Domažlic. Nejzdatnější chodci zamířili nejprve na Hrádek, pak k Dobré vodě u Dražanova, pak na Baldov ke kapličce Nejsvětější Trojice a odtud po ní pěšinou do Domažlic. Start i cíl pochodu byl na náměstí před sekretariátem KDU–ČSL.

POPELNICE PŘED GALERIÍ

Galerie bratří Špillarů získala krátce po svém otevření nebývalou „ozdobu“. Přímo pod její okno, před ozdobný nápis „Galerie bratří Špillarů“, umístil správce objektu, ve kterém galerie sídlí, řadu popelnic, určených k odkládání odpadu pro celý dům. Objekt je veliký, popelnic bylo málo, a tak se kolem nich množily všelijaké pytle, krabice, zkrátka pořádný nepořádek. Návštěvníci galerie i občané města jen nevěřicně kroutili hlavami, jak může někdo takovou ozdobu galerie a celé Staškovy ulice trpět. Našli se i tací, kteří popelnice s nepořádkem kolem označovali za „svérázné umělecké dílo“, kterým prý galerie propaguje novátorské formy umění postmoderní doby. Galeristé si samozřejmě podobné jedovatosti nechtěli nechat líbit. Obrátili se proto na městský úřad se žádostí, aby nepěknou „ozdobu“ galerie

nechal odstranit. Městský úřad, kam už stížnosti občanů také došly, ochotně slíbil sjednat nápravu, narazil však na odpor ředitele technických služeb pana Schleisse. Ten prohlásil, že popelářský vůz jinudy než ze Staškovy ulice k objektu zajíždět nemůže, a popelnice že proto musí zůstat tam, kde jsou. Na námitku, že pod okny galerie zůstat opravdu nemohou, doporučil jejich přemístění přímo ke vchodu do budovy. Což se i stalo. Návštěvníci finančního úřadu, sociálního úřadu, úřadu práce, galerie i pacienti tamních zdravotnických zařízení tak museli při vchodu do domu procházet kolem nevzhledných a občas i zapáchajících schránek na odpadky. Teprve sílící kritika z řad občanů i samotných zaměstnanců úřadů a zdravotníků, kteří v objektu sídlí, přiměla nakonec správce domu přemístit popelnice k bočnímu vchodu do budovy a protesty technických služeb nebrat na vědomí. A vida, popeláři k popelnicím zajíždějí bez problémů. Jen musí celý dům objet, a to se jim patrně zdálo příliš pracné.

VÝSTAVA BETLÉMŮ

Od 18. října je ve výstavních prostorách Muzea Jindřicha Jindřicha otevřena výstava betlémů. Návštěvníci na ní mohou shlédnout 11 betlémů původem z Domažlicka. Mezi prvními návštěvníky byli sběratelé a obdivovatelé betlémů z Německa, Rakouska, Švýcarska, Lichtenštejnska a samozřejmě i z Čech, kteří v sobotu 19. října přijeli osmi autobusy do Domažlic speciálně na tuto výstavu. Milé hosty pozdravila z balkónu radnice starostka města paní Jaroslava Wollerová.

SETKÁNÍ SE ZDRAVOTNÍKY

se v rámci kampaně k volbám do Senátu uskutečnilo v pondělí 21. října v jídelně domazlické nemocnice. Se zdravotnickou veřejností přišli o aktuálních problémech zdravotnictví besedovat náměstek ministra zdravotnictví dr. Miloslav Macek, poslanec za ODS z Domažlic dr. Stanislav Volák a kandidát ODS do Senátu ing. Ivan Bečvář.

PŘEDNÁŠKU O MALÍŘI JANU ŠEBKOVÍ

a o jeho přátelích připravila na podvečer 23. října Galerie bratří Špillarů. Jan Šebek se narodil v Praze, ve Vršovicích. Roku 1933 se přestěhoval s rodinou do Domažlic. Věnoval se figurální malbě, krajinám a zátiší. Poslední roky žil v Caparticích, jeho tamnímu domu č. 21 se po něm i dnes říká Šebkovna. Zemřel 14. 6. 1966.

JAK JE DŮLEŽITÁ PŘESNÁ SMLOUVA

Městská památková rezervace Domažlice se svojí „šikmou věží“, bránou, romantickým podloubím, láká ročně k návštěvě stovky tuzemských i zahraničních turistů. Zvláště v posledních letech se Domažlice „vyloupfy“ do krásy jako šaty z Popelčina oříšku. Domy na náměstí i v přilehlých ulicích mění svůj vzhled rok od roku, a k lepšímu. Nové střechy, nové fasády, košíčky s květinami v obloucích podloubí. Přes to všechno jsou ale v historickém jádru místa, a je jich dost, která hezký vzhled města trvale hyzdí. Patří k nim i proluka v Kostelní ulici mezi domem dr. Hynka

Faschingbauera a Husovým domem a stavební parcela na „Nové cestě“ pod Chodským hradem.

Všechno začalo počátkem devadesátých let. Obě parcely patřily městu, a to je po roce 1990 prodalo ve veřejné dražbě soukromým zájemcům. Nic proti tomu, město při prodeji postupovalo podle zákona, v tom se mu nic vytýknout nedá. Součástí kupních smluv však patrně měla být klauzule zajišťující, že stavební parcela bude skutečně využita ke svému účelu, totiž ke stavbě nového objektu do určité doby (třeba do dvou let) od nabytí, a že tento objekt bude v souladu s architekturou historického města. Podobná klauzule ovšem v kupních smlouvách chybí, a to, jak na jednom zasedání zastupitelstva přiznala i starostka města paní Jaroslava Wollerová, je chyba. V obou případech se totiž ukázalo, že kupci parcel neměli zájem o stavební parcelu pro realizaci stavby, ale o lukrativní místo, na kterém by dalším prodejem, případně jeho jiným využitím, rychle vydělali více, než do koupě vložili. Společnost, která koupila parcelu pod Chodským hradem, ji zamýšlela obratem prodat nebo alespoň pronajmout dalšímu zájemci. Ten zde chtěl postavit vysokopodlažní obchodní středisko (prodej kusového textilu, koberců, konfekce, galanterie). Po zjištění, že na tomto místě několikpatrový dům stavět nelze (byl by zničen pohled na Chodský hrad od jihu), zůstala parcela nějakou dobu ležet ladem, později o ni projevíli zájem vietnamští trhovci, a tak se zde záhy objevily nevzhledné dřevěné stánky, obložené všelijakými bedýnkami, věšáky, zkrátka pravý orientální herberk.

Parcela vedle Husova domu měla trochu jiný osud. Její současní majitelé, mladí podnikatelé z Poběžovic, ji už podle vlastních slov kupovali se

záměrem postavit na ní vietnamské tržiště. Že by tomuto účelu parcela sloužit neměla prý nevěděli a nikdo je prý na to neupozornil. A tak se na tomto pohledově značně exponovaném místě (severní vchod do památkové rezervace) objevily stejně nevzhledné přístřešky vietnamských trhovců jako pod Chodským hradem. Nepovolené „stavby“ vzbudily samozřejmě pozornost památkářů z okresního úřadu a Památkového ústavu v Plzni. Okresní úřad zahájil s oběma majiteli parcel správní a pokutové řízení. A právě při něm se právníci majitelů bránili tím, že jejich mandanty nikdo neupozornil na skutečnost, že parcely nesmějí využívat jinak než ke stavbě přiměřených objektů. Tento argument musel orgán státní správy uznat jako částečně oprávněný, i přes to, že, jak se říká, „neznalost zákona nikoho neomlouvá“. V zákoně 20/1987 Sb. o státní památkové péči je totiž ustanovení, podle kterého je prodávající povinen upozornit nabyvatele, že nabývá nemovitost v památkově chráněném území. Že ovšem obě firmy nepovolenými dřevěnými stánky porušily zákon, to vyvrátit nemohly, a tak nakonec došlo ke kompromisu: majitelé parcel zaplatí vyměřenou pokutu, stánky na obou místech „zkuřtívují“ a památkáři budou na dobu určitou s jejich existencí souhlasit. Majitelé dohodu dodrželi, stánky vylepšili, majitelé parcely v Kostelní ulici si dokonce na vyprojektování dřevěných stavbiček najali renomovaného architekta, ing. arch. Josefa Batelku z Domažlic. Referát kultury pak pod hradem povolil existenci stánků do 31. 12. 1995, v Kostelní ulici do 7. října 1996. Brzy se však ukázalo, že i toto řešení vlastně neřeší vůbec nic. Prostor před stánky, zejména v Kostelní ulici, záhy zase vypadal jako orientální bazar. Donutit Vietnamce, aby prodávali

pouze ve stáncích a ne na prkýnkách a krabicích od banánů, bylo prakticky nemožné. Po upozornění se do stánků vždy na hodinu – dvě stáhli a jen památkáři opustili ulici, cupky hupky byli se svými bedýnkami zpět na volném prostranství. Bedny, stojany s hodinkami, botami, bundami, k tomu bataliony trpaslíků, trpaslíčků a dalších sádrových příšerek, vyřvávající radia, digitální budíky, a mezi tím zákazníci, domácí i zahraniční turisté – zkrátka zmatek, chaos, nepořádek, binec, brajgl, přímo bordel, řečeno češtinou obecnou. Není divu, že to všechno občany dohřálo, a že se začaly množit stížnosti, adresované radnici, okresnímu úřadu, policii, obchodní inspekci, v jednom případě dokonce památkovému odboru ministerstva kultury. (Tam přišla stížnost včetně fotografií, dokumentujících situaci v Kostelní ulici.) Zejména, když stanovené termíny odstranění staveb ani jeden majitel nemínil respektovat. Vietnamci pod hradem dokonce předložili smlouvu, kterou mají místo pronajaté až do roku 2000. Změnil se totiž majitel pozemku, parcelu pod Chodským hradem, kterou finanční úřad jejímu majiteli zabavil jako náhradu za nezaplacené daně, koupila ve dražbě firma ČESKÉ SANO. A opět stejná známá písnička - nový nabyvatel prý o rozhodnutí orgánu státní správy o odstranění stánků nic nevěděl. Posléze se zavázal stánky odstranit do 29. února 1996. Vietnamci ze stánků skutečně odešli – místo nich si ovšem na stejném místě každé ráno stavěli a každý večer bourali stánky přenosné. Neboli „vlk se nažral a koza zůstala celá“ – dřevěné stánky sice zmizely, ale Vietnamci prodávali vesele dál a v ještě nedůstojnějších podmínkách, než předtím. Během tohoto roku proběhlo o stáncích na dvacet jednání, včetně návštěvy inspekce ministerstva

kultury z Prahy. Ke všemu se do věci vložily místní noviny Domažlicko a svými poněkud jedovatými komentáři notně přilévaly olej do ohně. Jediné opomenutí v kupní smlouvě tak stálo město a stát zbytečné náklady na desítky hodin, promarněných při různých jednáních, i zbytečnou nespokojenost občanů.

VANDALSKÝ ČIN

Každoročně 28. října kladou členové domažlického Orla za svoji organizaci a za členy Křesťanské a demokratické unie - Československé strany lidové v okrese kytice bílých květů k pomníku Svobody. Vloni se ale kytice ztratily a letos se krádež opakovala. Orlové teď přemýšlejí nad tím, zda jde jen o prostou krádež nebo o zlý úmysl. Ať už kytice mizí z jakéhokoli důvodu, jde o čin vandalský a odsouzeníhodný.

SHROMÁŽDĚNÍ SVAZU BOJOVNÍKŮ ZA SVOBODU

Slavnostní shromáždění Svazu bojovníků za svobodu se sešlo 28. října v restauraci na Kavkaze. Okres Domažlice, zejména Horšovskotýnsko, byl jedním z míst, kam v roce 1947 přesídlily silné skupiny Čechů z Volyně. Většina mužů z těchto rodin bojovala za II. světové války ve Svobodově armádě na východní frontě. Některým z nich udělila letos Ruská federace vyznamenání, Řád maršála Žukova, jiní byli povýšeni do poddůstojnických hodností. Na shromáždění, kterého se zúčastnili i přednosta okresního úřadu Mgr. Pavel Faschingbeuer a zástupce starostky města Domažlic ing. František Budka, přijel z Prahy rada velvyslanectví Ruské federace Vladimír Kulikov, který společně s představiteli naší armády

vyznamenání a doklady o povýšení předal. Předseda okresní organizace Svazu bojovníků za svobodu ing. J. Štěpán, který sám bojoval na západní frontě a účastnil se bojů v Africe i vylovení Spojenců v Normandii, ve svém úvodním referátu zhodnotil význam československého zahraničního odboje ve druhé světové válce a vyzdvihl důležitost toho, abychom na lidi, kteří bojovali a umírali za svoji vlast, nezapomínali.

OPRAVA HŘBITOVNÍ ZDI

V září a v říjnu opravovala firma Domažlický stavební podnik podle projektu ing. arch. Vlasty Vojtové už dosti zchátralou zeď městského hřbitova, včetně vstupní brány. Architektka odstranila všechny nefunkční přístavky a stavbičky, které se během dlouhých let u zdi nahromadily, a dala vyniknout čistým liniím hřbitovního ohrazení v jeho původní podobě. Obnova skončila těsně před Dušičkami a městu a správci hřbitova, technickým službám, patří za její realizaci plným právem poděkování.

KRACH KREDITNÍ BANKY

Plzeňská Kreditní banka vstupovala při svém vzniku před dvěma léty i do našeho města s velkými plány a sliby. Není divu, že během krátké doby získala také u nás značné množství klientů. Působení banky ale netrvalo příliš dlouho. Už od jara letošního roku se hovořilo o tom, že má značné potíže. Minulý měsíc, v září, zatklá policie čtyři její vedoucí pracovníky, které obvinila ze zpronevěry a poškozování věřitelů. Mezi klienty banky vypukla panika, pochopitelně se báli o své vklady. Ti prozíravější odešli od

banky už v létě. Těm klientům, kteří uvěřili ujišťování jejich představitelů o tom, že se nic neděje a zůstali, začali likvidátoři vyplácet jejich vklady v září a v říjnu. Domažlická pobočka Kreditní banky byla uzavřena tento měsíc. Za příčinu obrovských ztrát banky označuje policie kriminální činnost.

POČASÍ V ŘÍJNU

Do poloviny měsíce polojasno, denní teploty 15 – 17° C. Ve druhé polovině měsíce citelné ochlazení, déšť nebo polojasno, denní teploty mezi 6 až 10° Celsia.

LISTOPAD

VEČER OPERNÍCH ÁRIÍ

7. listopadu pořádal Kruh přátel hudby další abonentní koncert - Večer operních árií a písní. Vystoupili na něm mezzosopranistka Jana Tetourová a člen opery národního divadla v Praze basista Jiří Sulženko. V předsálí velkého sálu městského kulturního střediska byla při koncertu instalována výstavka grafiky a EX LIBRIS domažlického akademického malíře Františka Michla (narozen 20. 11. 1901 - zemřel 4. 6. 1977). František Michl byl mimo jiné i autorem emblému Škodových závodů, známého okřídleného šípku.

RESTAURACE V CHODSKÉM HRADU

V září přijela do Domažlic pětičlenná odvolací komise Ministerstva kultury ČR, aby posoudila odvolání města Domažlic proti závaznému stanovisku referátu kultury Okresního úřadu v Domažlicích, kterým se považuje z hlediska památkového za nepřípustnou přestavba přízemí západního křídla Chodského hradu na restauraci a připojení poměrně velké venkovní terasy k jihozápadní zdi hradu. Toto rozhodnutí vydal referát kultury už v květnu a město se proti němu v odvolací lhůtě odvolalo. Okamžitě

podání odvolacího spisu musely ze zákona skončit až do rozhodnutí ministerstva na hradě všechny stavební práce. Pro průběh rekonstrukce to znamenalo velký skluz, navíc hrozilo nevyčerpání státního příspěvku na ty práce, které bezprostředně nesouvisely s obnovou po požáru. Pokud by nebyl příspěvek vyčerpán, musely by jej Domažlice vrátit do státní pokladny. Město proto naléhalo na památkáře, aby situaci řešili. Přednosta okresního úřadu Mgr. Faschingbauer třikrát osobně ministerstvo kultury žádal o vydání odvolacího rozhodnutí. Komise, která v září do Domažlic přijela, o něm měla definitivně rozhodnout. Několikahodinového jednání přímo na místě se zúčastnili mimo členů ministerské komise zástupci města, okresního úřadu, Památkového ústavu v Plzni a autoři projektu přestavby přízemí západního křídla, projektanti ing. Jan Vlnář a ing. Nigrynová z pražské projekční kanceláře MURUS. Výsledkem složitého dohadování byl kompromis: přestavba západního křídla na restauraci bude přípustná za podmínky, že se o třetinu sníží předpokládaná kapacita restaurace, projektant přeprojektuje celou vzduchotechnickou část projektu tak, aby instalace vzduchotechniky nevyžadovala rozsáhlejší zásahy do stavebních konstrukcí. Jakýkoli přístavek k venkovní zdi hradu, tedy včetně už vyprojektované terasy, označila komise za neakceptovatelný z hlediska památkového i urbanistického. Na dotaz městského tajemníka pana Kadlece, co se stane, obrátili se město ve věci terasy na soud, odpověděl zástupce ministerstva kultury, že obrátit se samozřejmě může, ale že ani soud „neposvěti“ porušení památkového zákona a vyhlášky o městské památkové rezervaci, kterým by stavba terasy nesporně byla.

Ministerská komise dále navrhla (aby mohl být čerpán státní příspěvek) rozdělit opravy hradu na dvě etapy, to znamená na restauraci a ostatní části hradu. Práce na západním křídle pak mohou pokračovat až po rozhodnutí ministerstva kultury, které bude zcela určitě vyžadovat zpracování nového projektu přestavby přízemí západního křídla a příslušné správní řízení. Všichni přítomní s tímto názorem vyslovili souhlas.

V závěru jednání komise se paní starostka Jaroslava Wollarová zeptala na procentuální úspěšnost případného odvolání města proti rozhodnutí referátu kultury o nepřipustnosti narovnání komunikace z Bartoškovy ulice kolem pošty středem Příhodova parku. Členové ministerské komise upozornili, že tento problém sleduje se zájmem celá památkářská obec, která, bude-li město svůj záměr prosazovat, chce Domažlice využít jako náorný příklad devastace městské památkové rezervace samotnými představiteli městské správy, tedy těmi, kteří by především měli rezervaci chránit.

Definitivní rozhodnutí ministerstva kultury ve věci odvolání proti památkové nepřipustnosti restaurace v přízemí západní části Chodského hradu vydalo ministerstvo kultury v listopadu. Rozhodnutí zakotvilo do právní podoby dohodu ze září, tedy stručně: restaurace zredukovaná o třetinu míst ano, terasa ne. Dále už pak práce na rekonstrukci hradu probíhaly bez vážnějších problémů.

PŘEDNÁŠKA O DĚJINÁCH GYMNAZIA

Muzeum Chodská uspořádalo 26. listopadu v prostorách Galerie bratří Špillarů přednášku docenta Viktora Viktory z Plzně o dějinách do-

mažlického gymnázia. Přednášející, který před léty na gymnáziu sám vyučoval, se soustředil na období od roku 1871 do vzniku Československa.

POČASÍ V LISTOPADU

Listopad byl sychravý, jak se na listopad sluší a patří. V první polovině měsíce se střídal déšť se sluníčkem, denní teploty se pohybovaly mezi 9 až 12 °Celsia. Druhá půle listopadu byla studenější, s častým deštěm a s mlhami. Teploty postupně klesaly, koncem měsíce až na +3 °C.

PROSINEC

VÁNOČNÍ KONCERTY

KONCERT ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY

Ve čtvrtek 12. prosince se ve velkém sále městského kulturního střediska představili žáci domažlické základní umělecké školy na svém už tradičním Vánočním koncertu. Na pódiu před zaplněným sálem se vystřídali sóloví hráči, dechový orchestr, houslový soubor, Domažlický dětský sbor, dudácká muzika, dixieland, komorní sdružení smyčcových nástrojů, komorní sdružení dechových nástrojů. Vánoční výzdobu jeviště připravilo výtvarné oddělení Igora Šlechty. Koncert měl, jako obvykle, velký úspěch.

ROŽMBERSKÁ KAPELA V DOMAŽLICÍCH

Rožmberská kapela je už dávno mezi milovníky staré hudby pojmem. Historická Rožmberská kapela působila v letech 1552 až 1602 u dvora Viléma a Petra Voka z Rožmberka na českokrumlovském zámku. Její novodobá nástupkyně vznikla v roce 1974. Interpretuje hudbu několika staletí – gotiky a renesance. Není tedy divu, že domažlický koncert Rožmberské kapely (v pondělí 16. prosince ve velkém sále městského kulturního střediska) byl už dlouho před svým konáním beznadějně vyprodaný. Zaznělo na něm více než třicet kopií dobových hudebních nástrojů. Členové

kapely na nich přednesli koledy ze středověkých Čech, z Moravy, koledy evropských národů, hudbu ze dvora francouzských králů a hudbu z Antverp.

CHODSKÝ VÁNOČNÍ KONCERT

se konal v režii Jiřiny Holoubkové ve středu 18. prosince v arciděkanském chrámu. Vystoupil na něm Postřekovský soubor s dudáckou muzikou a se sólisty Marií Freiovou, Janou Hojdovou, Albertem Švecem, Oldřichem Heindlem, Jitkou Mentovou a manželi Kapicovými.

V GALERII BRATŘÍ ŠPILLARŮ

je od úterý 17. prosince instalována výstava malovaných střeleckých terčů domazlických ostrostřelců z fondů Muzea Chodská. Terče pocházejí z konce 18. a z 19. století. Muzeum jich vlastní kolem stovky, na výstavě jich představuje čtyřicet.

PRODEJ VÁNOČNÍCH STROMKŮ

Ta tam je doba, kdy sehnat slušný vánoční stromek byl úkol, pokud jste propásli dva tři dny, kdy se v Domažlicích stromky prodávaly, téměř nadlidský a kdy nic jiného než smrček a sem tam mírně „opelichaná“ borovička se prakticky koupit nedalo. V posledních letech se situace změnila, stromků je pomalu nadbytek. Letošní nabídka byla skutečně bohatá.

11. prosince zahájily před radnicí prodej vánočních stromků městské lesy. Pěkný smrček vyšel podle velikosti na 40 až 110 korun, jedlička na 100 až 250 korun. Stromky prodávali na náměstí i soukromníci, měly je i některé zdejší prodejny květin, dostali jste je i v Panském dvoře a jinde. Hitem posledních dvou tří let jsou ale vánoční stromky v květináčích. Takový stromek si koupíte, po Vánocích ho dáte někam ven, třeba na zahrádku nebo na balkón v paneláku, a pokud o něj dobře pečujete, zdobíte příští rok stromček stejný, jen o něco větší.

DRUHÝ DŮM-PENZION V PROVOZU

Nedávno dokončený druhý Dům-penzion v Baldovské ulici, který právě v prosinci zahájil provoz, má 37 malometrážních bytů, byt pro správcu, místnosti pro zdravotní péči, klubovny a kuchyni s jídelnou. Kapacita kuchyně je taková, že může vařit i pro zájemce mimo penzion.

KTERAK DOMAŽLIČTÍ OBČANÉ K DVOJITÉ ZTRÁTĚ PŘIŠLI

Akcionářská společnost Plzeňský Prazdroj rozhodla uzavřít od 1. ledna 1997 domažlický pivovar. V Domažlicích tak končí tradice pivovárnictví, která trvala už od 14. století. Domažlická výroba prý je ztrátová, tvrdí Plzeňáci. Údaje o rentabilitě domažlického provozu je však usvědčují ze lži. Navíc o domažlické pivo, zejména o černý ležák Domažlický Purkmistr, je stále mimořádný zájem, dokonce i na Moravě. Nicméně něco podobného se dalo čekat. Velké kolosy nemilují regionální konkurenci a kde mohou,

tam ji zlikvidují. Plzeňský Prazdroj má tak velkou kapacitu, že stačí pivo vařit sám. Nemá proč podporovat konkurenční provoz, byť v rámci vlastního podniku. Domažličané tak přijdou o pivovar, o místní pivo i o několik zdrojů značných příjmů, zavětřily snížení zisku a okamžitě ohlásily zvýšení vodného a stočného pro domácnosti. Občané, kteří už tak platí jedny z nejvyšších poplatků za vodu v České republice, budou od příštího ledna platit, díky uzavření pivovaru, ještě víc, vodné 15,69 Kč za m³, stočné 7,87 za m³. Úbytek zisku, vzniklý uzavřením pivovaru, vodárnám nahradí všichni místní občané rukou společnou a nedílnou. Je to vlastně pořádný paradox – čím více budou lidé vodou šetřit, tím více za ni zaplatí. Domažličané tedy uzavřením pivovaru přišli hned k újmě dvojité – nebudou mít místní pivo a za to, že je mít nebudou, budou muset ještě zaplatit. Jenomže ne pivovaru, ale vodárnám.

POČASÍ V PROSINCI

První polovina měsíce byla poměrně teplá, denní teploty 0 - +5° C, občas sluníčko, občas déšť. Po 14. prosinci začalo přituhovat. Pátek dvacátého prosince přinesl skutečnou sněhovou nadílku. Přívally sněhu zvládali silničáři ještě celou sobotu. Teploty klesly ve dne na - 9° C a na hodnotách -9, -10, -11° Celsia se držely až do konce měsíce. Také sních vydržel, i když částečně sešel, až do konce roku.

Místo závěru

Není na zemi věci, na níž by nebylo něco zvláštního, pro co se jí nepřestane znovu a znovu podívat, není události, není drobné příhody, v níž by jako v jádru nebyl skryt košatý strom. Přejdeme-li bez zamýšlení, netečně kolem člověka, přehlédneme-li zdánlivě všední věc, neprožijeme-li s hlubokou upřímností okamžik, který se nás zdánlivě netýká, budme si jisti, že jsme ze života něco ztratili. A stane-li se nám nezájem, netečnost a necitelnost zvykem, ztrácíme celý život ...

František Hrubín

OBSAH

Název:	strana:
Místo úvodu	2
Obyvatelstvo – Matriční zpráva	3
Městská správa - zasedání městského zastupitelstva	4-9
Městská zařízení	10
Město Domažlice – Technické služby	10
Správa nemovitostí města Domažlice	10
Městské kulturní středisko	11
Investiční akce města v roce 1966	12
Veřejný život	14
Parlamentní volby	14
Senátní volby	17
Školství	21
I. mateřská škola	21
II. mateřská škola	21
III. mateřská škola	22
Základní umělecká škola	22
Tělovýchova a sport	27
Klub českých turistů	27
Kalendárium	29
Regiontour '96	30
Domažlice mají městskou knihovnu	31
Dopravní nehoda	32
120 let od narození Václava Flégla	33
Plavecký bazén v roce 1995	34
Nejlepší sportovci roku	34
Počasí v lednu	37
Úmrtí Pavla Jelínka	38
Česká křesťanská akademie	38
Echokardiograf v domažlické nemocnici	38
Drogy	39
Koncert	39
Návrh na čestné občanství	40
Návštěva Pavla Tigrida	40
Výročí narození Msgre. Bohumila Staška	42
Republikáni pro trest smrti	44
Nový ředitel MKS	44
Výstava restaurovaných sbírek	45

Turisté	47
Počasí v únoru	47
Nový hraniční přechod	48
Městská autobusová doprava	49
Havárie na Zubřině	49
Přednáška	50
Opět na náměstí	50
Koncert	51
Křest dospělých	52
Koncert duchovní hudby	52
Přednáška Tomáše Halíka	52
Anglický pěvecký sbor	53
Divadlo	53
Kruh porozumění	53
Koncert učitelů hudby	54
Billboardy a reklama v MPR	55
Výstava Václava Siky	57
Příspěvky organizacím	58
Počasí v březnu	58
Zahájení provozu městské knihovny	59
Nová prodejna „elektro“	59
Návštěva ministra vnitra	60
Jubilejní koncert	60
Domažlice mají galerii	61
Koncert	63
Sdružení obnovy Čerchova	63
Turistika	65
Rybářská soutěž	65
Majāles	66
Počasí v dubnu	66
Galí optik zahájil výrobu	67
Oslavy osvobození	67
Domažlický půlmaratón	68
Koncert	69
Koncert světznámého kytaristy	69
SPIRITUÁL KVINTET v Domažlicích	69
Zlatá svatba manželů Bičových	70
Výstava diapotravin	71
Narozeniny Jiřího Hany	72
Výstavy restaurovaných sbírek	73
Přestavba „Benzinky“	73

Klub českých turistů	73
Znovu městská hromadná doprava	74
Počasí v květnu	74
Konkurs na ředitelku knihovny	76
Koncert Štěpána Raka	76
125 let domažlického gymnázia	76
Hrůzný čin	77
Prodej bytů	78
Počasí v červnu	78
Recyklovaná příroda	79
Další diskuse o využití Čerchova	79
Lesopark na cvičáku	80
Vietnamci na Sokolišti	82
Letáky, přivázané k balónku	82
Lidové stavby na Domažlicku	83
EX LIBRIS v knihovně	83
Veteránisté úspěšní v Bavorsku	84
Úmrtí Miloše Nového	84
Problémy s diskotékou	84
Počasí v červenci	85
Čeho je moc...	86
Město má svoji informační kancelář	86
Dalibor ve Furthu	86
Chodské slavnosti – Vavřínecká pout'	87
Krajem strážců hranic	89
Jízda spolehlivosti veteránů	89
Turisté snad převezmou Kurzovu věž	90
To se nám ještě nestalo	92
Počasí v srpnu	95
Výstava Karla Neuberta	96
Beseda	96
Koncert	97
Knihovnické dny	97
Památník obětem totality	98
Dopravní studie přinesla problémy	98
O Příhodově parku	105
Počasí v září	106
Koncert bratří Vilímců	107
Zemřela Helena Šleglová	107
Lokomotivy	108
Setkání sdružení historických sídel	109

Nadace Za staré Domažlice	110
Galerie	110
Z Domažlic za Kozinou	111
Popelnice před galerií	111
Výstava betlémů	112
Setkání se zdravotníky	113
Přednáška o malíři Janu Šebkovi	113
Jak je důležitá přesná smlouva	113
Vandalský čin	117
Shromáždění Svazu bojovníků za svobodu	117
Oprava hřbitovní zdi	118
Krach Kreditní banky	118
Počasí v říjnu	119
Večer operních árií	120
Restaurace v Chodském hradu	120
Přednáška o dějinách gymnázia	122
Počasí v listopadu	123
Vánoční koncerty	
Koncert základní umělecké školy	124
Rožmberská kapela v Domažlicích	124
Chodský vánoční koncert	125
Výstava střeleckých terčů	125
Prodej vánočních stromků	125
Druhý Dům – penzion v provozu	126
Kterak Domažličané k dvojité ztrátě přišli	126
Počasí v prosinci	127
Místo závěru	128
Obsah	129